

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ – PUBLISHED BY UNWLA, INC.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

“НАШЕ ЖИТТЯ”

Рік заснування 1944

Виходить раз у місяць

СУА – неприбуткова організація
Засновник Українського Музею в Нью Йорку

UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

“OUR LIFE”

Published since 1944

Non-profit organization

Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

РІК LXVII ВЕРЕСЕНЬ Ч. 9

Головний редактор – **Тамара Стадніченко**
 Україномовний редактор – **Лідія Слич**

Редакційна колегія:

Маріянна Заяць (з уряду) – голова Союзу Українок Америки
Марта Богачевська-Хом'як, Ася Гумецька, Христя Швед,
Марта Тарнавська, Вірляна Ткач, Наталія Даниленко,
 Мовна коректа – **Святослав Левицький**

Адміністратор Ольга Стасюк

Год. праці: вівторок, середа, четвер – 11:00-7:00

Адреса адміністрації і редакції:

203 Second Avenue, New York, NY 10003
Тел.: (212) 533-4646 Fax: (212) 533-5237
office@unwla.org

Річна передплата в США
 Для членів СУА \$30.00
 Для інших передплатників \$40.00
 Поодиноке число \$3.00
 В країнах поза межами США US \$50.00

VOL. LXVII SEPTEMBER № 9

Editor – **Tamara Stadnychenko**
 Ukrainian-language editor – **Lidia Slysh**

Contributing Editors:

Marianna Zajac – UNWLA Inc. President
Martha Bohachevsky Chomiak, Assya Humetsky,
Christine R. Shwed, Marta Tarnawsky, Virlana Tkacz,
Natalia Danylenko

Administrator Olha Stasiuk

Office hours: T W Th – 11 a.m. to 7 p.m.

Editorial and Administration Office:

203 Second Avenue, New York, NY 10003
Тел.: (212) 533-4646 Fax: (212) 533-5237
office@unwla.org

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$30.00
 Annual subscription in the USA for other subscribers \$40.00
 Single copy \$3.00
 Annual subscription in countries other than USA US \$50.00

ЗМІСТ – CONTENTS

Маріянна Заяць. Ділимося вітками та думками... 1
Ярослава Панчук. Соломія Крушельницька 2
Наша обкладинка/Our Life Cover 4
Tatijana Jacenkiw. My Babusias 5
Марта Тарнавська. Нові книжки 7
Діма / Dima (Вірш, Переклад) 9
Анна Максимович. 85-річчя СУА. Стефанія Вовчак (Вочок) 10
Ліна Костенко (Вірш) 10
Marianna Zajac. Sharing Thoughts, Views, & News 11
Melanne Verveer. 10th Anniversary of Ukraine Women's Fund 12
 Ukrainian Museum Holds Annual Meeting 15
Ihor Magun. Intimacy 17
Оксана Петрина. Хрестини 131-го Відділу СУА 18
Irena Slywkanycz. Branch 95 Co-Hosts Ukrainian Children's Day ..20
Марія Щерб'юк. Діяльність 101-го Відділу СУА 21
Ніна Василькевич. Загальні збори 45-го Відділу СУА 22
Оксана Луків. Діяльність 73-го Відділу СУА 24
Надія Дейчаківська. Culture Shock 25
Оля Кузишин. На фестиваль – всією родиною
 (1-ий Відділ СУА) 26
 Відійшли у Вічність 28
Христя Швед. Як зайчик ловив сонце 34
Дмитер Слутий. Вакації в Україні 36
Наталка Дума. “Class Reunion” 36
 Пожертви і подяки 9, 31, 32

На обкладинці: Татіяна Яценків. „У вихорі стрічок”.
On the cover: Tatijana Jacenkiw. “In a Whirl of Ribbons.”

Підписано до друку 18 серпня 2010 р.
 Маріянна Заяць, голова СУА. Тамара Стадніченко, редактор.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів.
За точність викладення фактів відповідає лише автор.
Редакція зберігає за собою право на мовне редагування і скорочення матеріалів.
Рукописи, які не були замовлені редакцією, не повертаються.
При передруці обов'язково подавати джерело – “Наше Життя”.
В публікаціях журналу редакція дотримується правопису Г. Голоскевича.

“OUR LIFE” (USPS 414-660) is published monthly (except August) by Ukrainian National Women's League of America, Inc., 203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003
 ISSN 0740-0225
 Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. (USPS 414-660)
 Postmaster: send address changes to “OUR LIFE”, 203 Second Ave., New York, NY 10003
 © Copyright 2010 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Друковано в COMPUTOPRINT CORP.
 1360 Clifton Ave., #402, Clifton, NJ 07012
 Tel.: (973) 574-8800 Fax: (973) 574-8887 e-mail: computopr@aol.com

Subscription fees for UNWLA members are included in annual dues.
Subscribers who are not UNWLA members should send annual subscription fee directly to UNWLA, Inc.
203 Second Avenue, New York, NY 10003

ДІЛИМОСЯ ВІСТКАМИ ТА ДУМКАМИ...

Щорічні збори Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) та Світового Конгресу Українців (СКУ) відбудуться цього року у Перемишлі, в Польщі, 19-20 серпня та 22-23 серпня відповідно. Якщо порівняти програми 2009-го року з цьогорічними, стає очевидним, що відносини між урядом України та українською діаспорою зазнали змін. Минулого року, наприклад, чимало учасників, які належать до нещодавньої еміграції з України, висловлювалися стримано щодо свого бажання брати участь у політиці та внутрішніх справах України; у цьому ж році вони відкрито виступають проти численних порушень прав людини в Україні. Також минулого року однією з яскравих подій Конгресу СКУ була промова тодішнього Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко, яка запропонувала своє бачення розвитку України та плян вирішення поточних проблем країни і висловила сильне зацікавлення у встановленні тісних партнерських стосунків з діаспорою. На відміну від цього, окрім нещодавньої зустрічі голови СКУ Євгена Чоля з Президентом Януковичем, нема жодних ознак того, що державні чиновники прийматимуть участь у цьогорічному Конгресі СКУ.

В той час, як минулорічні збори мали позитивний настрій і з оптимізмом дивилися у майбутнє, у цьому році вони, ймовірно, будуть трохи похмурішими. Темою одного із круглих столів СФУЖО стане питання «Чи є можливою і якою буде співпраця між СФУЖО (жіночими організаціями у діаспорі) і демократичними жіночими організаціями в сучасній Україні?» Головною темою СКУ буде «Майбутнє зв'язків і офіційних відносин між СКУ та Україною.» В той час, як ми розглядаємо, як найкраще вписати мету наших організацій у контекст України в майбутньому, ми, як завжди, із гордістю відзначатимемо 19-у річницю проголошення незалежності України сьогодні; хоча ці святкування, мабуть, будуть відзначені певною тривогою про майбутнє України.

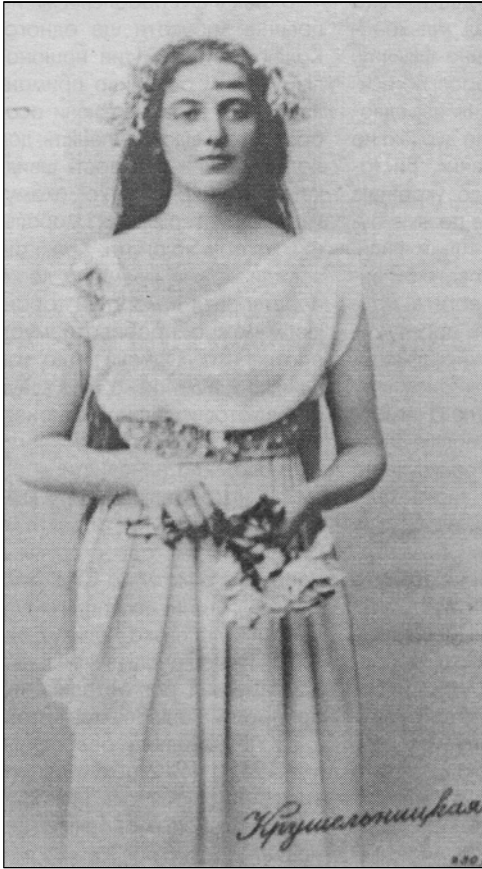
Відкритий лист СУА до Президента Януковича був поширений у пресі і переданий Президенту України, а також українському послу та консульствам у Сполучених Штатах; голови наших відділів продовжують збирати підписи на підтримку нашого звернення. Реакція на збір підписів була неоднозначною і дуже цікавою. Деякі відділи (включно з віддаленими відділами) дуже швидко надіслали повний список підписів; з іншого відділу до нас надійшов лист за підписами голів чи членів управи зі ствердженням, що відділ підтримує відкритий лист, але не доклав жодних зусиль для збору підписів; одна молода і активна членка заявила, що не буде підписувати клопотання, тому що, на її думку, громадяни України вільно обрали новий уряд і, отже, повинні прийняти нові обмеження, які цей уряд впроваджує (треба відзначити, що Президент Янукович набрав менше 50 відсотків голосів виборців); ще інші відділи, після довгих обговорень, приєднуються до цієї ініціативи на підтримку прав людини і збирають підписи. Остаточний результат говоритиме сам за себе, він буде поданий у наступному числі «Нашого Життя». Цей підсумок, скоріш за все, покаже нам, які погляди панують у діаспорі, і якими є перспективи відносин з Україною.

Усім членкам Головної Управи СУА було надіслано електронне повідомлення і листа про щорічне засідання, яке відбудеться 8-10 жовтня 2010 року в Нью Йорку. Це остання зустріч Головної Управи перед нашою Конвенцією у травні 2011, і буде чимало питань до обговорення. На засіданні ми детально розглянемо наші минулорічні здобутки і труднощі, а також пляни на рік, що приходить. Буде проведено огляд роботи кожної референтури, а також коротко представлені доповіді відповідних референток до уваги голів Округ та їх представників. Хочемо сподіватися, що такий підхід пригадає нашим головам Округ із широким спектром програм нашої організації і заохотить та посилить їх активну участь в роботі СУА. До нас приєднуються три новообрані голови Округних Управ, і ми очікуємо почути нові свіжі ідеї та думки. Ольга Луків, голова комітету ХХІХ Конвенції СУА, поділиться плянами комітету щодо майбутньої конвенції. Без сумніву, будуть розглянуті теми, аналогічні тим, що обговорюватимуться на річних нарадах СФУЖО та СКУ, зокрема питання про майбутнє відносин СУА із Союзом Українок України і наших добродійних програм. Ми повинні визначити подальший шлях нашої організації, яка вступає у наступний період своєї 85-річної історії.

Маріяна Заяць, голова СУА

СОЛОМІЯ КРУШЕЛЬНИЦЬКА

1872 – 1952

Соломія Крушельницька народилася 23 вересня 1872 року в селі Білявинці Бучацького повіту на Поділлі в родині о. Амброзія Крушельницького. Була то одна із тих висококультурних священничих родин, які цікавилися культурним життям, особливо музичною культурою, дбали про освіту дітей. В родині було восьмеро дітей, шість дочок і два сини. Всі діти, як і батьки, були музикальні, а з них найбільш талановита – Соломія. Сам отець Амброзій давав дітям початкові лекції гри на фортепіані. Згодом зорганізував в селі хор, яким диригувала тоді маленька Соломія. Як згадує землячка: “Усі в селі люди любили Соломію, бо вона до кожного була прихильна, з кожним заговорила... Висока, струнка, мала довгі русьві коси й великі сірі очі. Була мрійлива, а в гурті весела, щира товаришка сільських дівчат... Таке добре виховання дістала від своїх батьків.” Приблизно на 18-му році

життя виїхала до Львова, де у 1893 році (маючи 21 літ), закінчила з відзначенням Львівську консерваторію. Одержала диплом, а в ньому таку характеристику: “Обширної скалі, дзвінкий і дуже симпатичний звук голосу, меццо-сопрано, високе почуття краси, принадна зовнішність, сценічна постава, усі прикмети, якими обдарувала її природа, заповідають їй найкращу будучність.”

Після закінчення консерваторії мала можливість залишитися у Львові, де успішно дебютувала в опері “Фаворитка” Доніцетті, однак вирішує їхати до Італії даліше вишколювати свій голос. Вчиться в Мілані, в славної Фаусти Креспі, яка в короткому часі називає нашу землячку, “найбільш талановитою і найкраще вихованою” серед своїх учениць. Працює і вчиться завзято, при тому не забуває про загальну освіту. Листується з культурними діячами Галичини, найчастіше з Михайлом Павличком, Василем Стефаніком, які мали великий вплив на формування її світогляду.

Вістка про успішні дебюти Соломії Крушельницької в оперних театрах Італії доходить до Львова і керівництво міської опери запрошує її до Львова на виступ. Перший після Італії дебют у Львові відбувся 8 травня 1894 року в опері “Фавст”, де Крушельницька співала партію Маргарити. Захоплена публіка засипала співачку квітами. У Львові залишається до осені, а тоді повертається до Італії.

46 років (до 1939 р.) перебуває Крушельницька в Італії, виїжджаючи з виступами у різні країни світу, відвідуючи також Галичину.

Виступи на сцені пов’язує з далішим навчанням, зокрема студіює у Відні музику Вагнера, що згодом дозволило їй стати однією із найкращих виконавців сопранових партій у Вагнерівських операх.

У 1896 році виїздить до Півд. Америки в Сант-Яго, де співає як прімадонна усе літо. Даліше – три сезони на сцені Варшавської опери – один із найблискучіших періодів артистки. З Варшави їздить до Петербурга, де співає з Батістіні. В “Аїді” співає з Карузо.

Як відомо, Крушельницька своєю кре-

ацією “Мадам Батерфляй” (в 1904 році) причинилася до введення цієї опери до світового репертуару. Пуччіні, якого знала особисто, висловив свою вдячність у автографі: “Найкращий і найчарівніший Чіо-Чіо-Сан.” Великим прихильником Крушельницької був Тосканіні. Він заангажував її на сезон до Буенос-Айреса, де вона стала улюбленицею на довгі роки. Особливий успіх мала в ролі “Брунгільди” в опері “Валькірії” Вагнера. За порученням Тосканіні співала у театрі “Ла Скала” партію Сальоме в одноіменній опері Штрауса, яка пройшла з великим успіхом.

Хоч мала багато поклонників, серед яких був славний російський бас Шаляпін, одружується аж у 1913 році у віці 40 літ. Її обранець – італійський адвокат, садник міста Віареджо, Чезаре Річчоні – тонкий знавець музики, аристократ.

В той час переключилася також з оперової залі на концертну. Свої концертні виступи попередила студіями. Виконує композиції Скарлатті, Шумана, Брамса, Форе з не меншим успіхом, як досі опери.

В середині 20-их років відбуває турне Європою і Америкою. В Нью Йорку перебувала у 1928 році, згодом у Детройті, Чикаго, Філадельфії, Клівленді. Виступала також у Львові, куди часто приїздила уже в попередніх роках. Де б не була Соломія, свої концерти закінчувала українськими піснями.

В 1929 р. Соломія Крушельницька дала свій прощальний концерт у Римі. Від тоді постійно жила у своїй віллі Віареджіо, співаючи уже тільки вдома, для гостей.

У 1939 р., тяжко переживши смерть чоловіка, приїжджає до Львова. Тут застає її війна, та вже не довелося повернутися до Італії.

Стає професором музичної консерваторії і навіть виступає із сольовими концертами.

Свій останній концерт дала в 40-их роках.

“На сцену вийшла, – згадує одна з присутніх, – біла як голубка, у ясній сукні, проста і велична Соломія Крушельницька, незрівнянна колись партнерка Батістіні і Мишуги, Карузо, Дідура, Тітто Руффо. Їй потрібний був слухач, якому могла відкрити великі щедроті своєї прекрасної душі.”

Усього 18 років молодости прожила Соломія Крушельницька у подільському селі. Над ними наклали свою печать роки в широкому світі. Та доля привела її на старості літ на рідну землю і тут в своєму лебединому співі проспівала свою життєву любов у привіт і на прощання словами давньої пісні:

“Родинний краю, село родиме,
Вас я вітаю, місця любимі,
Зелені ниви, ліси, могили
Щасливі з вами дні мені плили.”

Коло життя замкнулось. Залишився тільки меморіальний музей її імені, як також недавно переіменована Львівська опера Івана Франка, тепер опера імені Соломії Крушельницької. Померла у Львові 16 листопада 1952 року, проживши 80 літ.

Опрацювала **Ярослава Панчук**, культ. освіт. референтка 74-го Відділу СУА в Чикаго, та відчитала на сходинах 16 жовтня 2002 р.

Матеріали: Уляна Любович “Нариси, інтервю, есеї.”, “Америка” – 21 вересня 2002 р., “Дзеркало тижня” – Київський тижневик.

Від редакції. Щиро запрошуємо пресових референток і авторів писати і надсилати нам свої дописи, звіти, спостереження із різних цікавих подій, імпрез, фестивалів, влаштовані відділами СУА, дописи про успішних молодих жінок у вашій громаді, короткі дописи про зацікавлення жінок, веселі анекдоти з життя в діяспорі, поради з куховарства або городництва, про якісь цікаві подорожні пригоди, про заслужених людей, які залишили за собою в житті добрий слід. **Обов'язково подавати номер телефону автора.**

Наша обкладинка

Татіяна Яценків належить до покоління молодих американських українських мистців. Народилася в Чикаго, тут здобула освіту, отримавши ступінь бакалавра в Іллінойському Технологічному Інституті. За професією – архітектор, за покликанням – мисткиня. Працювати в техніці пастелі почала віднедавна, проте встигла виробити свій власний стиль, поєднуючи при цьому різні техніки. Належить до асоціації мистців пастелістів штату Ілліной та інших штатів. Брала участь у багатьох групових виставках, двох персональних, зокрема, в Українському Національному Музеї в Чикаго. За відносно короткий час до малярки прийшло визнання. У січні 2010 року її було запрошено в коло майстрів Міжнародної Асоціації Пастельних Організацій.

Перші вчителі з малювання малої Татіяни, до яких поспішала на заняття після школи українознавства, були пан Зінченко та пані Оксана Теодорович. Вони запалили в ній іскру до творчої праці і саме тому обрала професію архітектора. Мрію про мистецьку творчість Таня зреалізувала недавно, коли почала інтенсивні курси малярства в студії відомої портретистки і на вишколах пастельного мистецтва.

В тематиці робіт мисткині відчувається її українське походження і вплив незабутніх подорожей на Україну, де зародилися теми майбутніх картин. Дуже часто вона змальовує старших людей, особливо бабусь, які, незважаючи на важкі життєві обставини, зберегли глибину душі, ніжність, витривалість та людську гідність. У своїх творчих працях вона намагається відобразити людей, щоб глядачам відкрилася глибина душі.

На тему танців особливо мало захоплення сина Романа, який був танцюристом групи „Громовиця” в Чикаго. В тих творах зображено рух, красу молодості та життєрадісність. В Татіяни є також твори на інші теми, які можна знайти в Інтернеті на сайті мисткині.

Відважний почерк, використання кольорів і уловлення основної сутності теми творів роблять Тані працю унікальною.

Таня є членкою 85-го Відділу СУА.

Our Cover Artist

Tatijana Jacenkiw was born in Chicago in 1957, raised in a Ukrainian neighborhood with the typical first generation experiences—Ukrainian School, Plast, camps, and church choir. She developed a love of art and drawing at a young age and took drawing classes from Professor Zinchenko and Oksana Teodorowych in the Ukrainian Community as a young girl. Abandoning art in favor of a more practical profession, she attended Illinois Institute of Technology where she received a degree in architecture. After starting her career in architecture, getting married, and raising a family, she decided to pursue a career as an artist.

Over the past several years, Tatiana Jacenkiw has honed her skills by painting several days a week in the studio of a Chicago portrait artist and attending workshops conducted by nationally recognized pastelists. She is a member of various pastel societies, including the Chicago Pastel Painters, where she is a signature member and serves on its board. She has received awards in various international, national, and regional juried art shows and has had several solo exhibitions. Most recently, she was invited by the International Association of Pastel Societies to join their Masters Circle. More Babusias and other paintings can be seen on her website at www.tatijana-jacenkiw.com. The artist is a member of UNWLA Branch 85.

On the following pages, Tatijana Jacenkiw shares some of her works and the story of how these paintings came to be.

My Babusias

Companions on a personal journey

Babusia, babunia, babtsia dido, didush—you had two of each, and that was what you were supposed call your parents' mothers and fathers if you were raised Ukrainian. In my case, all but one were in heaven, and she lived far away but loved me sight unseen and sent me books. And then, when I was 5, she joined the others in heaven.

Like many of my generation, I was born to parents who fled Ukraine and did not know my grandparents. But I as a child, I did not feel the loss because I had a different kind of extended family. My brother and I had 2 ½ sets of parents—instead of grandparents we had two uncles and an aunt who lived in the same building, loved us, and spoiled us. Life was good. It was also full of stories about the people and lives left behind—happy stories and sad stories. We were raised to be proud and protective of a people, a language, and a country we saw through the eyes and hearts of our parents.

I grew up, went to university, met my husband, got married, and had a son. And I raised him like I was raised—with happy and sad stories, to care about the place where the Ukrainian grandparents he had never met came from. And like me, he did not feel the absence of grandparents—my husband's parents were there to love him, as was my aunt. It was I, as an adult and mother, who felt the void. It was I who wished I could have shared my happiness with my parents. It was I who wished that my son could have known not just my aunt, but also my parents and uncles.

But life was still good. And in 2003, right after he graduated from 8th grade, my son Roman and I flew to Ukraine. We were going to see the country where our babusias had lived, and to visit someone—a woman we had come to love and who had become a surrogate babusia for Roman as my aunt's health continued to fail. For both of us, Ukraine was to become the Land of Babusias, and this was to be the first leg of a journey of self-discovery.

We flew into Kyiv and were met by our friend and her daughter with whom we were staying. Staying with them and traveling with them, we were able to see Ukraine from the perspective of ordinary people. We were struck by the contrasts. On one hand, the beauty of the countryside, the historical architecture, the generosity of the people, and the

belief in a better tomorrow. On the other, the corruption, an economy in chaos, and the differences between the haves and the have nots.

At the Ethnographic Museum near Kyiv we saw a very old woman with a bucket of clay, patching the foundation of one of the buildings. She was trying to earn a few pennies because she could not live on her pension and she didn't want to beg. This was my first babusia, and it was she who painted herself into my life. And while she will never be a painting others will see, she will be one I forever feel in my heart.

On our first visit to Lviv, I wanted to see and show my son the house where my mother grew up. As a child, I had heard stories about the house, the garden, and the family left behind in the Ukraine. My family had lost touch with those relatives during the difficult days of the 1960s when contact with family in the West often had adverse consequences. We found the street and the house, and I knocked on the door. The elderly woman who answered the door looked at me and my son and asked briskly, "What do you want?" I explained that I was from America and that my mother had grown up in that house and that I wanted to see it.

"Tanya?" the old woman asked as she called her two grown children and her grandson to the door to meet us. The old woman was the wife of a cousin that my grandmother had invited to live with her and help her through the difficult years. My cousin had passed away a few years earlier, but his wife, two children, and a grandchild still lived there.

That first visit to Ukraine was an incredibly uplifting experience—rediscovering family, finding roots, reconnecting not just with the spirits of my ancestors but those of my parents, uncles, and aunt. But especially with my mother's spirit. I stood in places where my mother had once stood, trying to imagine and experience and feel some of the things she used to tell me about. And one quiet evening just before I left Ukraine, I was standing in a field outside a little village and felt a warm breeze and then a sense of peace I have never felt before or since. A part of me had found a home. Connection established.

Three years later we returned to Ukraine. This time, my husband, who does not share our Ukrainian heritage, joined us.

This trip was different. It was after the Orange Revolution and what we had watched on television my Ukrainian family had experienced in person. And I had also changed. I had started to paint, and it had changed my life.

Crooked Tree. Crooked Cane

As we traveled around the country we were particularly struck by the plight of many of the older pensioners in Ukraine, who were caught in the gap between the old socialist system and the new free economy and forced to work or beg to eke out a meager existence. Their circumstances, their strength in facing adversity, their quiet calm, certainty and

Outside the Garden's Gate

dignity sparked a desire to honor them. I wanted to paint them.

I took photographs from afar, unbeknownst to them, that I would later use for my painting. There was one exception—the subject of my first babusia painting “Quietude,” a woman I had met in my mother’s house in Ukraine, a friend of the family. One evening, I saw her sitting in the dining room with the light of the setting sun on her face, and at that moment, her countenance and demeanor bore a striking resemblance to my mother’s and showed me what my mother might have looked like had she lived longer.

*Hutsulka
Ksenia*

The rest of my babusias were strangers whom I never met until I began painting them several years later. As I painted, a relationship developed with each of them. They evoked emotions in me that I tried to capture, and my admiration for them grew. Most were subjects for several paintings.

“Crooked Tree, Crooked Cane” was inspired by an old woman walking back from the market in Lviv. There was a certain individuality about her that I found appealing. “Outside the Garden Gate” captures a woman of advanced age standing near the road in a small village we drove through. She and the wildflowers she was admiring seemed to share an extreme frailty. “Hutsulka Ksenia (at 80)” was inspired by a very hunched but very energetic older woman we encountered in a small town in the Carpathian Mountains. I named her Hutsulka Ksenia because the energy and determination she displayed is how I envision the spirit of the girl in the song at the age of 80.

These paintings capture scenes that one sees all too often in Ukraine: elderly people who are still fully engaged in the business of trying to earn a living. The character they display in their quest to get on with their daily lives has inspired this series of painting.

– *Tatijana Jacenkiw*

Нові книжки

Оксана Забужко, “Музей покинутих секретів”

Вид. 2, доповнене. Київ: Факт, 2010. 829 с. іл. Наклад: 20,000 примірників.

Існує така дитяча гра, яку практикують малі дівчатка: вони збирають різноманітні свої “скарби” – колекції кольорових папірців від цукерків, різнобарвні скельця, гудзики і всякі цяцьки і закопують їх в землю в “таємному” місці. Тільки втаємничені знають про це і можуть ці скарби віднайти і відкопати. Оксана Забужко оці закопані дитячі секрети вживає як метафору для закопаних і пропаних секретів недавнього минулого: для втраченої історичної пам’яті, знищених архівів, спалених бібліотек, затаєного донощництва, злочинної корупції, крадіжкі державного майна.

Книга Забужко – про сучасну Україну, аморальність циніків-доробкевичів, запроданість нуворішів, сексуальну розгнуданість, але це також книга про героїзм УПА і повсякчасну боротьбу сірої людини затримати власну гідність – не тільки у вчорашній системі рабовласницького комунізму, але і в сьогоднішній незалежній державі. Новий роман Оксани Забужко став неабиякою подією в Україні і викликав живу реакцію літературних критиків. І не тільки тому, що Оксана Забужко – передова письменниця України і одна із найбільш освічених і модерних її представників, але також тому, що на тлі сучасної української літератури „Музей покинутих секретів” відрізняється своєю манерою письма, своєю багатотою в новотвори і діалектизми мовою, вдалим психологічним портретами героїв, намаганням всупереч знищеним документам відновити пам’ять втрачених поколінь, пошуком чистої ідилічної любові і дружби. Забужко добре володіє технікою потоку свідомості і внутрішніх монологів, вміє надати потрібної напруги сюжетові і зацікавити читача. Треба тільки жаліти, що великий розмір роману може відстрашити багатьох від книжки.

Потік свідомості як літературну техніку впровадили в літературу англійські письменники Джеймс Джойс і Вірджинія Вулф. І Джойсів “Улісс” також товстенний том, що його деякі читачі покидають наполовину непрочитаним. Як на мій смак, найефектовніша книга написана цією модерною технікою – це невеликий розміром роман “До маяка” Вірджинії Вулф – тут струнка композиція не дозволяє на багатослів’я і розмитість сюжету і жаль, що саме цей твір не знайшов свого послідовника в Оксани Забужко...

Оксана Пахльовська, “Ave, Europa!”

Статті, доповіді, публіцистика (1989-2008). Київ: Пульсари, 2008. 653 с. порт.

Ця збірка публіцистичних статей Оксани Пахльовської отримала 2010 року найвищу нагороду України – національну премію імені Тараса Шевченка. Основна тема статей цієї книжки – змагання України стати частиною Європи не тільки в географічному, але також у політичному й культурному змислі, – і проблеми, які виникають на шляху до такої інтеграції. Заголовок книжки вказує і на основну проблему: Ave, Europa! Можна зрозуміти, як Вітай, Європо! Але може означати також - Прошай, Європо!

Статті упорядковані хронологічно: перший розділ включає ті, що написані 1991 року, в час, коли Україна вперше вийшла на міжнародну арену, останній – статті з 2008 року, після “Помаранчевої революції” і надій, які вона принесла. Більшість із включених в книгу матеріалів були друковані раніше в українській пресі („Літературна Україна”, „Сучасність”, „День”, „Дзеркало тижня”, „Україна молода”, „Поступ”), а також в міжнародних збірниках. Є тут і вперше надруковані доповіді, виголошені раніше на наукових конференціях. Основна теза Оксани Пахльовської: культурна інтеграція України з Європою є передумовою політичної інтеграції.

Книга включає дані про автора, її інтерв'ю, надане 2006 року газеті „День”, обширне резюме книги англійською мовою. Оксана Пахльовська вже багато років є професором Римського університету „Ля Сапієнца”. Вона спеціаліст українсько-італійських взаємин, автор великої книги про українську літературну цивілізацію, виданої італійською мовою ще 1998 року. Вона – доктор філологічних наук, науковий співробітник Національної академії наук України, а також автор поетичних збірок українською мовою та поетичних перекладів, зокрема з італійської та еспанської. Авторка, як рідко хто з українських публіцистів, прекрасно орієнтується у політичних і культурних реаліях західної Європи і щиро вболіває над проблемами, слабостями і недостатками України.

Оксана Пахльовська і Марта Тарнавська на науковій конференції в Іллінойському університеті (Урбана-Шампейн, червень 2001).

NEW BOOKS

CIUS Press Publishes New Research Report by Marta Tarnawsky

CIUS Press is the largest publisher of English-language material about Ukraine. It is the publishing arm of the Canadian Institute of Ukrainian Studies at the University of Alberta and the University of Toronto. The emergence of Ukraine as an independent state has focused general and scholarly interest on Ukrainian studies, and CIUS Press is meeting that interest and need with a sizeable offering of new, forthcoming, and already published books.

One of the recent books published by CIUS Press is Research Report No. 65, *Ukrainian Literature in English, 1966-1979: An Annotated Bibliography* (527 pp.). The English-language sources listed and discussed in the report reflect the complex political climate of that period. They include a large number of Soviet publications testifying to the Communist regime's attempts to control literature and use it for propaganda purposes as well as a numerous materials published in the West which reflect a reaction to these pressures and persecutions of writers in the USSR. As a detailed and all-inclusive annotated bibliography of the English-language sources dedicated to Ukrainian literature, the current research report, together with the three earlier volumes, represents an invaluable information resource and guide for scholars, students, and English-language readers interested in Ukrainian literary culture.

Ukrainian Literature in English, 1966-1979: An Annotated Bibliography is the fourth work in a series compiled and edited by Marta Tarnawsky and published by CIUS Press and is part of a major continuing bibliographic project that aims to provide comprehensive coverage of translations from and materials about Ukrainian literature published in English from the earliest known publications to the present.

Діма

Самотність ходить біля хати,
очей із мене не пуска.
А кіт мій, сіро-волохатий,
її у хату не пуска.

Щебече птиця.
Кіт уважно
вислухує її слова.
По-філософському поважно
його схилялась голова.

Він щось муркоче. Синя птиця
пісні співає нам обом.
Прийшла самотність,
зла вовчиця,
стоїть, чекає за вікном...

Dima

Solitude walks beside the house
Eyes never leaving me
But my gray-shaggy cat
Forbids her entry into this abode.

A bird tweets
And the cat, attentively,
Listens to her words
And gravely, philosophically,
He bows his head.

He purrs, the blue bird
Sings her songs for both of us
Solitude comes,
An angry she-wolf,
Stands waiting at the window.

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ «НАШЕ ЖИТТЯ»

Contributions in memory of **Jaroslava Zerebeckyj**:
\$100 Chrystyna Brown, \$100 Eugene and Stephania
Zyblikewych, \$75 Nestor and Larissa Holynskij, \$50
Dr. George and Maria Chatyrka, \$50 Marta L. Dany-
luk, \$50 Dora Horbachevsky, \$50 Lydia Zakrewsky,
\$35 Andrew and Tatiana Durbak, \$25 Oksana I.
Wolchuk. Вічна Їй пам'ять! Marta Stawnychy.
100 дол. в пам'ять **бл. п. Христі Бук**. Родині вис-
ловлюю шире співчуття. Д-р Іванна Ратич.
100 дол. в пам'ять **бл. п. Романа Купчинського**.
Анатоль і Ірена Поповичі.
100 дол. в пам'ять **бл. п. Анни Заяць-Мотики**. Ро-
дині складаю шире співчуття. Д-р Іванна Ратич.
100 дол. в пам'ять найдорожчого мужа моєї сестри
Ірини **бл. п. Ярослава Куровицького**. Горем
прибитій Ірині і цілій Родині складаю шире
співчуття. Нехай земля Вашингтона буде йому
легкою. Наталка Дума з родиною.
100 дол. в пам'ять **бл. п. Ярослава Куровицького**.
Висловлюю шире співчуття для свахи Ірини та її
Родини. Ірина Комарницька.
60 дол. на свіжу могилу **бл. п. Ольги Духновської**
склали: Ірена Гладка, Міля Іванів, Ліда Козюпа,
Орися Мандич, Ольга Посполита, Марія Висов-
ська.
50 дол. замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Ії**
Василенко. 86-ий Відділ СУА.
50 дол. в пам'ять **бл. п. Ростислава Василенка**.
86-ий Відділ СУА.

50 дол. в пам'ять **св. п. Ярослави Жеребецької**.
86-ий Відділ СУА.
50 дол. в пам'ять **бл. п. д-ра Романа Максимови-**
ча. Ірина Куровицька.
50 дол. в пам'ять **бл. п. д-ра Юрія Богачевського**.
Ірина Куровицька.
50 дол. на свіжу могилу моєї товаришки та бувшої
членки 108-го Відділу СУА в Нью Гейвен, Конн.
св. п. Софії Сивак. Діонізія Брочинська.
50 дол. в пам'ять **бл. п. д-ра Богдана Ткачука**.
Дорогій мені дружині Орисі висловлюю шире
співчуття. Іванна Ратич.
50 дол. в подяку за віршований привіт з нагоди 90-
ліття. Надія Бігун.
50 дол. з нагоди **80-ліття** активної членки Округи
СУА Нью Джерзі **Люби Гуралечко**. Вітаю дорогу
Любу з Днем народження і бажаю многих літ та
кріпкого здоров'я. Надія Бігун.
\$50 in memory of **Maria Brandriff's mother**.
Hannah Leckman.
30 дол. в пам'ять **бл. п. Александри Греги**. Уляна
Лоза, членка 49-го Відділу СУА.
20 дол. замість квітів на свіжу могилу **бл. п.**
Ярослава Куровицького. Татяна Рішко.
Загальні датки. 600 дол. 10-ий Відділ СУА. 500
дол. 113-ий Відділ СУА. 100 дол. Stelmach and
Orag. 10 дол. Анна Столярська.

Щедрим жертводавцям щиро дякуємо!

СТЕФАНІЯ ВОВЧАК (ВОЧОК)

Стефанія Вовчак (Вочок) – Почесна членка і корифей Союзу Українок Америки від 1937 року. Стефанія народилася в родині Дем'яників у Філядельфії 5 червня 1917 р. Тут закінчила початкову і середню школу. У 1935-41 р. навчалася у Темплському (Темпл) Університеті. Спеціалізувалася в початковій освіті. Часи були важкі і треба було заробляти. Першу працю знайшла в компанії Сірса і там пробула 5 років. Потім працювала в міській податковій установі від 1943-1949 р. У міжчасі молода Стефанія вийшла заміж за Франка Вовчака, стала матір'ю чотирьох синів. Через родинні обов'язки залишила працю, але у 1951 році почала працювати в Союзі Українців Католиків “Провидіння.” Спочатку була фінансовою референткою, а з 1954 р. головним скарбником аж до 1986 р. Пані Стефанія оформляла позички українцям на будівництво чи купівлю домів. У 1967 р. доповнила студії за фахом нотаря. Стефанія Вовчак є автором книжки “History of Providence Association of Ukrainian Catholics in America 1912-1972”. Дописувала до газети “Америка” та Української Католицької преси. Вона також є співавтором збірника “Invisible Philadelphia 1955 р”. У 1940 р. була делегатом під час заснування УККА у Вашингтоні.

Під впливом своєї матері, членки 42-го Відділу США, молода Стефанія у 1937 році стала членкою – засновницею 52-го Відділу США ім. Наталії Кобринської, де працює по сьогодні. Цікаво розкаже, коли молодими протестували у демонстраціях проти пацифікації в Галичині, як

в час війни стояли на кутах вулиць і в пушки збирали гроші на допомогу Червоного Хреста, як пакували і висилали пакунки в Україну. Стефанія брала участь в усіх починах Округи Філядельфія, була на багатьох Конвенціях США. У 1996 р. Стефанія Вовчак була іменована Почесною членкою США. Вона була активісткою ЗУАДКу, працювала в адміністрації Менор Коледжу і в корпорації будинків для старших осіб “Вознесіння.” Належала також до Жіночих Клубів Філядельфії, де була головою 1972-1974 р. З гордістю згадує, як організувала для американських жінок український Свят-Вечір, на якому дівчатка в українських строях колядували, а на столі, застеленому вишиваним обрусом, були пісні українські страви. Навіть сама спекла торт за приписом своєї бабусі, яка походила з родини Блаженного Миколи Чарнецького. Народні традиції і звичаї пані Стефанія винесла з батьківського дому, хоча народилася і виросла в Америці.

У 1984 р. Папа Іван Павло II відзначив її золотою медаллю “Pro Ecclesia et Pontifice.” Стефанія Вовчак – душею і серцем Українка-Союзянка. Як довголітня членка 52-го Відділу США протягом 73 років його існування своєю прихильністю, знанням і вмінням допомогла налагодити співпрацю між давніми емігрантами і новоприбулими та заохотити молодих жінок четвертої хвилі вступити у ряди Союзу Українок Америки.

Анна Максимович

Ліна Костенко

Все, що буде, було і що є на землі,
і сто тисяч разів уже бачене й чує,
сірі вузлики ранку — твої солов'ї,
все те тільки одне нерозгадане чудо.
Знаю склад атмосфери, структури кислот,
все, що є у природі, приймаю як даність.
Я, людина двадцятого віку, — і от,
зачудована, бачу лише первозданність.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LXVII

SEPTEMBER 2010

SHARING THOUGHTS, VIEWS, & NEWS

The 2010 annual meetings of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations (WFUWO) (August 19-20) and the World Congress of Ukrainians (WCU) (August 22-23) will be held in Peremyshl, Poland. Comparing the 2009 programs to this year's, it becomes evident that there has been a transformation in the relationship between the Ukrainian government and the Ukrainian diaspora. Last year, for example, many of the participants who were recent émigrés from Ukraine expressed an implicit desire to stay involved in the politics and domestic affairs of Ukraine; this year, these same individuals are voicing strong opinions about the myriad human rights violations in Ukraine. One of the highlights of the 2009 WCU conference was the speech of then Prime Minister Yulia Tymoshenko, who offered her vision for Ukraine and her solutions to the country's ongoing problems and expressed a strong desire to establish a close working relationship with the diaspora. In contrast, aside from the recent meeting between WCU President Evhen Czolij and President Yanukovich, there is no indication of any government official participating in this year's WCU gatherings.

While last year's meetings were positive in tone and looked forward to a brighter future, this year's are likely to be somewhat somber. One of this year's round tables at WFUWO is "Will cooperation between WFUWO (Diaspora Women's Organizations) and democratic women's organizations in modern Ukraine be possible and how?" The WCU's main focus will be "The future of WCU's ties and formal relationship with Ukraine." While we examine how best to bring our organizations' missions into the future landscape of Ukraine, we will all celebrate the 19th anniversary of Ukraine's declaration of sovereignty with continued pride; however, these celebrations will likely be tinged with apprehension about Ukraine's future.

The UNWLA's open letter to President Yanukovich has been circulated in the press, to the Ukrainian President, to the Ukrainian Ambassador and consulates in the United States, and to our branch presidents, who continue to solicit signatures in support of the points raised in this letter. The reactions to the signature gathering have been mixed and very interesting. Some branches (including branches at large) quickly sent in a full list of signatures; another branch's officers signed the petition stating that the branch supports the open letter but made no effort to gather signatures; one active young woman stated that she would not sign the petition because she felt that the citizens of Ukraine had freely elected their new government and should therefore live under that government's new constraints (we should note that President Yanukovich secured less than 50% of the vote); other branches, after vigorous discussions, are embracing this human rights initiative and are collecting signatures. The final results will be revealing and will be reported in the next issue of *Our Life*. This final tally is likely to provide interesting insights about diaspora views and prospective relations with Ukraine.

E-mail and letter notification has been sent to all UNWLA National Board members about the annual meeting to be held Oct 8-10, 2010, in New York City. This will be the final National Board meeting before the Convention in May 2011, and there will be much to cover. The meeting will include an in-depth review of last year's achievements and challenges, as well as plans for the coming year. There will be a review of each standing committee, and short presentations of the respective committee chairs that will be shared with our Regional Council presidents and/or their representatives. It is hoped that this approach will better acquaint our RC presidents with the broad range of programs our organization espouses and encourage renewed commitment and involvement. Joining us will be three newly elected Regional Council presidents, and we anticipate hearing new, fresh ideas and perspectives. Olha Lukiw, president of the UNWLA XXIX Convention Committee, will share the committee's plans for the upcoming convention. No doubt, topics similar to those to be discussed at the WFUWO and WCU meetings will also be addressed, particularly on the issue of the UNWLA's future relationship with Soyuz Ukrainok Ukrainy and our assistance programs. Our organization's future path as it enters into the next phase of its 85-year history will need to be defined.

Marianna Zajac, President

Ambassador-at-Large for Global Women's Issues and Ukraine's Women's Fund

In April 2009, President Barack Obama appointed Melanne Verveer as Ambassador-at-Large for Global Women's Issues. The President's decision to create a position of Ambassador-at-Large for Global Women's Issues is unprecedented, and reflects the elevated importance of these issues to the President and his entire Administration. In her capacity as director of the Department of State's new office on Global Women's Issues, Ambassador Verveer coordinates foreign policy issues and activities relating to the political, economic and social advancement of women around the world. She mobilizes concrete support for women's rights and political and economic empowerment through initiatives and programs designed to increase women's and girls' access to education and health care, to combat violence against women and girls in all its forms, and to ensure that women's rights are fully integrated with human rights in the development of U.S. foreign policy.

Ambassador Verveer most recently served as Chair and Co-CEO of Vital Voices Global Partnership, an international nonprofit she co-founded. Vital Voices invests in emerging women leaders and works to expand women's roles in generating economic opportunity, promoting political participation, and safeguarding human rights. Prior to her work with Vital Voices, Ambassador Verveer served as Assistant to the President and Chief of Staff to the First Lady in the Clinton Administration and was chief assistant to then-First Lady Hillary Clinton in all her wide-ranging international activities to advance women's rights and further social development, democracy and peace-building initiatives. She also led the effort to establish the President's Interagency Council on Women. Prior to her time in the White House, Ambassador Verveer served in a number of leadership roles in public policy organizations and as legislative staff.

Ambassador Verveer has a B.A. and M.A. from Georgetown University. She is a member of the Council on Foreign Relations, Women's Foreign Policy Group, and numerous other organizations.

We are pleased to share with our readers the full text of a speech the ambassador delivered in Kyiv, Ukraine, on June 22, 2010.

10th Anniversary of Ukraine's Women's Fund

Melanne Verveer

Ambassador-at-Large for Global Women's Issues

Kyiv, Ukraine – June 22, 2010

It is a wonderful pleasure for me to be back in Ukraine. This country has always had a special place in my heart. I bring greetings from Secretary Clinton, who will be traveling to Ukraine herself very soon.

I would like to thank my friend, Natalia Karbowska, and the members of the Ukrainian Women's Fund for inviting me to this anniversary conference, and I want to congratulate the Fund on its ten years of support for women-run NGOs who are advancing economic, political, and social progress across Ukraine.

I want to acknowledge Mariella Tefft, wife of the U.S. Ambassador to Ukraine and an expert in women's health issues. I hope you will get to know her.

It is fitting that we come together during the 15th anniversary of the UN 4th World Conference on women that took place in Beijing. The conference sparked a movement that made a call to action out of women's right to participate fully in the political and economic life of their societies; to have access to education, healthcare, and credit; to be free from violence; and to enjoy legal rights. We are all part of that movement. 189 countries adopted a platform for action—including the U.S. and Ukraine. It is an ambitious blueprint for women's equality against which we still measure our progress. To fully realize the dreams and potential of Beijing, it is up to us to write the next chapter.

It was in Beijing that then-First Lady Hillary Clinton in her keynote address said "It is time to break

the silence, it is time to say here and for the world to hear, that it is no longer acceptable to discuss women's rights as separate from human rights." She concluded with the proclamation that "human rights are women's rights and women's rights are human rights." Women's rights are not something separate from human rights law, but part of it.

The new position that I hold in my government is an unprecedented demonstration of President Obama and Secretary Clinton's deep commitment to incorporating women's issues into all aspects of U.S. foreign policy. These are not marginal "women's issues" to be pulled off to the side, but among the pressing issues to be addressed.

We recognize that the major challenges of our time—economic, security, governance, and environmental—cannot be solved without the participation of women at all levels of society. It is a simple fact that no country can prosper if it leaves half its population behind. The stakes are high for this country and all countries.

As Secretary Clinton has often noted, "A nation's progress depends on the progress of women, the strength of democracy depends on the participation of women, and the vibrancy of economies depends on the contributions of women. When women's potential is not tapped, our societies are short-changed."

You know all too well that there are those who still dispute the importance of women to their country's progress and its governance. Yet the evidence is irrefutable. There is a mountain of data today that shows that investments in women correlate positively to a country's prosperity, poverty alleviation, and economic growth; moreover, according to the World Bank, at the country level, higher rates of female participation in government are associated with lower levels of corruption. Investing in women is not just the right thing to do, but the smart thing to do.

During the few days that I have been here in Ukraine, I have once again seen firsthand the positive differences the women's movement continues to make.

At a maternity hospital, I saw how dedicated health practitioners are working in partnership with USAID to improve maternal and child health to dramatically decrease maternal mortality, poor health outcomes, and the consequences of HIV/AIDS infections.

At an IOM rehabilitation center, I saw how a nationwide NGO network, IOM, the U.S., and other partners are working to return and reintegrate victims of trafficking through psychological, legal, and medical assistance and employment support. I met with several trafficking victims and heard how NGOs enabled them to get the vital assistance they are receiving. I was also impressed by the work to educate religious leaders about trafficking, its warning signs, and the services so they can better counsel women. I know how important the government's national action plan has been and will continue to be. It was Ukrainian women who first told then-First Lady Hillary Clinton about the scourge of human trafficking, how criminals were promising young women good jobs only to kidnap and trick them and subject them to a nightmare of slavery. It was because women leaders like those here in Ukraine told us about the terrible situation that my government passed a comprehensive law in 2000 and has been working with the government and civil society in Ukraine and other countries to address what is nothing less than modern-day slavery.

Yesterday, I had a good meeting with Deputy Minister Tolstoukhova. We discussed the need for continuing government leadership on this issue, collaboration with NGOs, ensuring that perpetrators get stiffer sentences, more effectively confronting corruption, and working to strengthen and support services.

And you have also done so much to stop violence against women, including your efforts to raise awareness among men that violence against women is not acceptable and helping women understand it is not normal. It is criminal. Ensuring that victims are protected, educating police, and punishing perpetrators require sustained efforts here and around the world. Again, government is an important partner in prevention, protection, and prosecution.

I also had the chance to speak with this year's impressive rising voices of Ukraine—the young women from across this country who are participating in the "First Steps to Success" program, which is part of this program and whom many of you are mentoring and supporting. Several alumnae of the program are here and they are truly the leaders of tomorrow.

All of these efforts are representative of your vibrant civil society. Yet the promise of Ukraine—the promise of a strong democracy, women's equality, and economic prosperity—is a work in progress. Your efforts to advance economic, social, and political progress are critical.

Let me end with a call to action coming out of this conference:

First, do not be disillusioned. Democracy is a messy business. It requires patience, hard work, flexibility, and acceptance of imperfection. In my *own* country, we've been working to perfect our democracy for over 200 years and we know that we cannot slacken our effort. Human behavior is often hard to transform. Democracy requires constant nurturing and vigilance. Civil society has a central role to play. Recognize the role that women like all of you have played and must continue to play. Learn from each other, work to overcome obstacles, be strategic, and work together. Work in solidarity with each other. You have more in common with each other than what divides you.

Second, be agents of change. The story of women around the world is not solely about what women have to endure. It is even more importantly how women are transcending their situations and changing their world. They are not settling for things the way they are; they are catalysts for the way things should be.

Third, recognize your vital voice. Your voices need to be heard in the *Rada*, in the ministries, in the oblasts, in local offices, and throughout civil society. Progress for women and democracy go hand and hand. Women's perspectives and experiences are crucial for sound policy development and governance. Without women's engagement, important decisions that affect them, their families, and societies are made without their having a voice. A democracy without the participation of women is a contradiction in terms.

Fourth, engage with government, even when you may not agree on many issues. Work with key offices on your important priorities to advance progress and improve the lives of people.

Fifth, be effective. Help women to become more successful political candidates by addressing the range of challenges they confront. And it's not enough to be elected or appointed to government service. Women must also have the ability to exercise responsibilities effectively once in office. Capacity-building for governance is critical. Develop networks and alliances to help women surmount barriers and work to break down the stereotypes that keep women from excelling in politics. Your advocacy should speak to people's needs and aspirations.

In sum, you must be the bridge-builders across divisions, the problem-solvers, the strategic activists, the glue that brings communities together for progress, the voices for democracy. You have shown your commitment and courage to stand up for the values of democracy and you inspired the world.

I am confident that you will be the change you want to see in Ukraine and the world. Women's rights are human rights. We cannot settle for anything less.

SOURCE: U.S. State Department. (See www.state.gov.)

Editor's Note. Melanne Verveer was born and raised in the coal-mining regions of western Pennsylvania, an area rich in the history of early Ukrainian immigration. Of Ukrainian heritage herself, Verveer was raised in a home where Ukrainian traditions were maintained; the Ukrainian language was the principal language of her parents and grandmother. As a young girl, Verveer attended Transfiguration Ukrainian Catholic Elementary School in Shamokin, Pennsylvania; she later attended St. Mary's Villa Academy in Sloatsburg, New York, a secondary school established and operated by the Sisters of the Order of Mary Immaculate. She graduated cum laude from Georgetown University in 1966 and earned her Master's in Russian studies from Georgetown in 1969.

In 1995, at the request of then UNWLA President Anna Krawczuk, Melanne Verveer graciously agreed to a telephone interview with Our Life, during which she shared fascinating professional and personal details of her life as a political activist (including details about her work as Assistant to the President and Chief of Staff to the First Lady under the Clinton Administration), as a teacher, as a woman, and as a mother. An article based on that interview was published in the April 1995 issue of Our Life.

UKRAINIAN MUSEUM HOLDS ANNUAL MEETING

*Annual Meeting. At left, UNWLA President and Ukrainian Museum Vice President Marianna Zajac.
Photo courtesy of Ukrainian Museum.*

Every year, the Ukrainian Museum in New York holds a meeting during which members have the opportunity to learn first-hand about the institution's financial health, activities, accomplishments, and plans for the future. At these annual gatherings, members also cast their votes for new Trustees and Executive Board members. The most recent of these yearly meetings was held on June 12, 2010.

The meeting was opened by Museum Board President Professor Jaroslaw Leshko, who saluted the Ukrainian National Women's League of America for its foresight in founding the UM almost 35 years ago and for continuing to support the museum in numerous ways. After acknowledging the dedication of UM director Maria Shust and administrative director Daria Bajko, who have been with the museum since it was founded, Professor Leshko also thanked the museum's long-time and newer employees and announced the recent hiring of Larissa Raphael as coordinator of UM educational programs. He then described recent initiatives that have succeeded in lowering the museum's energy costs, adding that future initiatives should consider "green" alternatives.

After noting the success of the tremend-

ously popular Spring Gala 2009 fundraising event, which brought in \$50,000 (\$25,000 of that from the art auction), Professor Leshko noted that the Board's focus in 2010 would be on increasing donations and memberships. Among the highlights of 2009 was then Ukrainian President Viktor Yushchenko's visit to the UM on September 22. During this visit, Ukraine's former President awarded medals of honor to a number of members of the Ukrainian community.

Other highlights of the year were several exhibitions drawn from the UM's own fine art collection. Most of the museum's energies in 2009, however, were dedicated to preparing for the *Ukraine-Sweden: At the Crossroads of History* exhibition, which opened in April 2010—the most important historical exhibition featured at the UM since the museum's founding. At the June meeting, Professor Leshko acknowledged the sponsors and the many individuals at institutions in Ukraine, Sweden, and here in the United States, whose immense contributions have made the exhibition so successful. He asked the UM members attending the meeting to encourage families, friends, and others to visit the exhibition and to continue to spread the word.

Museum Director Maria Shust then presented a detailed account of the UM's initiatives throughout 2009: several fine art and folk art exhibitions; the intense, year-long preparations for the *Ukraine-Sweden* exhibition; and the many public events organized or overseen by Hanya Krill, including concerts, film screenings and film festivals, and book signings. Ms. Shust stated that for the third consecutive year, the UM was visited by a large group of spouses of United Nations diplomats, at an event organized and hosted by the UN Delegations Women's Club and Dr. Natalia Sergeyeva, the wife of Ukraine's Ambassador to the UN.

Among the most popular activities in 2009 were the Museum's folk art courses and workshops, organized by folk art curator Lubow Wolynetz and supported in part by a grant from the New York State Council for the Arts (NYSCA). NYSCA has also awarded grants for the hiring of the coordinator of educational programs and for the upcoming *Invitation to a Wedding* folk art exhibition, which has also received grants totaling \$105,000 from the Coby Foundation.

During 2009, the UM promoted its activities in numerous ways, including through articles and press releases published in the Ukrainian and American press. The museum's own *e-news* spreads the word to more than 7,000 readers every month.

Ms. Shust concluded her presentation with a heartfelt "thank you" to the many volunteers who devote so much of their time and energy to ensuring the Ukrainian Museum's success.

UM Board Treasurer Zoriana Haftkowycz rounded out the presentations by reviewing the financial reports, which had been distributed to all meeting attendees. She stressed the importance of increasing membership and attendance, and underscored the value of endowment and memorial funds.

Several question-and-answer periods interspersed the various presentations, allowing those attending to request information directly from representatives of the museum's Board and Administration. The meeting, expertly run for the second consecutive year by Andriy Bihun and

recorded by secretary Daria Drozdovska, concluded with the reelection of Professor Leshko as president of the Board and a vote for new Board members. Four new Trustees were elected: Iryna Kurowyckyj, Askold Chemych, Natalia Labenskyj Haidukewych, and Christina Samilenko. The membership also voted to reelect the members of the Audit Committee. The complete slate of Trustees, Executive Board members, and Audit Committee members now stands as follows:

Trustees

Askold Chemych
Natalia Labenskyj Haidukewych
Sophia Hewryk
Lilya Kalat
Alla Kuchinsky
Andrew Lencyk, Esq.
Yaroslawa Luchechko
Chrystyna Melnyk
Rostislav Milanytch
Christina Samilenko
Natalia Sonevytsky
Olga Stawnychy
Maria Tomorug
Oksana Trytjak
Olha Yarema-Wynar

Executive Board

Professor Jaroslaw Leshko, President
Marianna Zajac, Vice President
Mark Bach, Vice President
Iryna Kurowyckyj, Vice President
Zoriana Haftkowycz, Treasurer
Roma Shuhan, Secretary
Zirka Voronka, Secretary
Orest Glut, Member-at-Large
Mykola Haliv, Member-at-Large
Motria Kuzycz, Esq., Member-at-Large

Audit Committee

Nadia Cwiach, Chair
Ihor Hayda
Roman Sorobay
Marianna Woloszyn
Lydia Zaininger

The UM's fine arts collection comprises some 2,000 paintings, drawings, graphic works, and sculptures by noted Ukrainian artists who worked in Ukraine, Europe, the United States, and elsewhere, primarily in the 20th century. It includes one of the most important collections of works by the well-known primitif artist Nikiyor, probably the largest collection of paintings and watercolors by artist and architect Vasyl Hryhorovych Krychevsky, and nearly all the works created in the United States by sculptor Mykhailo Cheresnovsky. The collection also features works by Alexander Archipenko, Alexis Gritchenko, Oleksa Novakivsky, Ivan Trush, Jacques Hnizdovsky, Mykhailo Moroz, Luboslaw Hutsaliuk, and Edward Kozak.

INTIMACY

by Ihor Magun, M.D., F.A.C.P.

I was hoping to write a column providing information on the female version of the Viagra pill, but the FDA has found some serious side effects that may lead to it being shelved indefinitely. This, however, does not prevent a discussion on a very common problem presented to physicians: HSDD or Hypoactive Sexual Desire Disorder. This is a condition characterized by an absence or deficiency of sexual fantasies and/or desire for sexual activity, which can cause significant distress or interpersonal difficulties and which cannot be attributed to any other medical, psychiatric, substance-related, or other sexual condition.

Open discussions about sex were brought to the forefront in the 1970s by Masters and Johnson. Since that time, the issues of hypoactive sexual desire disorder have been the subject of many debates on all levels, including a debate on whether the condition is a disorder at all or merely a side effect of other disorders.

Women tend to exhibit symptoms of this disorder during the time of life when they should be comfortable with intimate relations. Unfortunately many women get so overwhelmed with day-to-day life and the cumulative stress of dealing with too many things on too many levels—from home to children to work to aging parents to economic concerns—that sexual intimacy is the last thing they have time or energy to think about. Circumstances limit time for intimacy, and sexual fantasy is buried by thoughts of pressing problems and issues that need to be addressed and resolved.

Adding to the stress of having too much to deal with is the fact that society has placed so much emphasis on appearance, something that makes too many women self-conscious about their own perceived inadequacies. What is too easy for women in such circumstances to forget is that all women are beautiful in many different ways. Remembering this point can help. So can doing something to enhance what is already beautiful within you. If a woman does something that makes her feel beautiful, she projects a positive aura. Moreover, studies have shown that women who are more positive about their appearance are more easily aroused. Improving appearance (and attitude about appearance) doesn't mean spending a fortune on cosmetic surgery. It can be as simple as getting a manicure or pedicure, changing hair color or hair style, or buying some sexy lingerie. Change the familiar and you can open new opportunities for enjoyment.

Age is sometimes blamed for HSDD, even in cases when it shouldn't be. Menopause has its own issues, but it also eliminates the monthly interruptions to sexual activity and concerns about pregnancy. In a way, menopause frees women from previous concerns and permits more spontaneity. New lubricating products ensure comfort; they are available in consumer-friendly wrapping in all pharmacies as well as on line.

Communication with your partner is important, especially because men are very different from women. Men can transition from any situation into intimacy. Women can't just turn on their sex drive like a switch. They need a transition period. If your partner has a difficult time understanding or creating this transition period, show him how. Draw a bath, set up a romantic situation—you know what works for you. Encouraging (or rekindling) a longing for each other can enrich all your feelings. Relive certain moments during your dating years. Remember that emotional intimacy makes for better sex and good sex helps create better intimacy.

Sex is not only a part of life, but a wonderful aspect of life. It is good for you physically and emotionally. Intimacy should never be uncomfortable; it should never be used as a weapon during arguments (either in the sense of demanded intimacy or denied intimacy). Couples who love and respect one another understand that intimacy is about something else—a mutual act of love, of giving.

Tomorrow – One of the greatest labor saving devices of today.

Wrinkles – Something other people have, similar to my character lines.

ХРЕСТИНИ 131-го ВІДДІЛУ СУА В НЮ ДЖЕРЗІ

Віра Кушнір, представник від езекутиви СУА, вітає новостворений відділ з Хрестинами.

Поява нового відділу Союзу Українок на теренах Американської землі – це завжди подія і не тільки для самого СУА, але й важлива вкладка до культурного та суспільно-громадського життя української громади. Саме такою подією у штаті Нью Джерзі можна назвати святковий вечір, котрий відбувся 24 квітня цього року в Гілсборо і був присвячений Хрестинам новоствореного 131-го Відділу СУА і надання йому імені Соломії Крушельницької.

Вечір пройшов у теплій, дружній атмосфері. Голова відділу пані Оксана Дац традиційно розпочала вечір молитвою СУА. Вечір продовжив короткий екскурс в історію народження та розвитку відділу, його діяльність протягом першого року існування. Проведені за цей короткий час “Українські вечорниці” 2008 та 2009, літературно-мистецький вечір “Славетний Львові” та забава “Українське весілля” були спрямовані на відновлення і збереження українських традицій, несли освітянську мету та прагнення згуртувати українську громаду околиць.

З перших днів своєї діяльності відділ прагнув допомогти нашим землякам на Україні у різних потребах і надав матеріальну допомогу жителям Західних регіонів України, котрі постраждали від повені 2009 року.

Союзнянки з приємністю взяли шефство над Будинком ветеранів Української Сцени ім. Наталії Ужвій у місті Києві. Відділ прагне

потурбуватись про старше покоління сценічної інтелігенції, котрі, на превеликий жаль, у складний для Української держави період залишилися без належної фінансової підтримки. Союзнянки привітали пана Йосипа Володимировича Ярошевича – колишнього заступника голови Національної спілки театральних діячів України, котрий, вийшовши на заслужений відпочинок, на добровільних засадах продовжує брати активну участь у театральній культурній житті української столиці та піклуватись ветеранами.

У своєму виступі пан Ярошевич коротко розповів про Будинок Ветеранів, його мешканців і висловив щире подяку 131-му Відділу СУА за турботу та допомогу. Ознайомивши присутніх з відділом і його діяльністю, союзнянки розповіли про бажання обрати патронкою відділу Соломію Крушельницьку. Образ цієї чудової жінки, співачки, особистості хвилює і захоплює не одне покоління українців. Її цільна натура, любов до рідного краю та бажання добути славу та визнання Україні є добрим прикладом наслідування для українського жіноцтва. Хто вона така, звідки родом, яка її доля гості дізнались, переглянувши фільм “Соломія Крушельницька”. В екранний обаз Соломії – неперевершеної Батерфляй, що линув з екрану, різнобарвною веселкою вплився чарівний голос пані Любові Щипчик, яка виконала кілька творів співачки. Лавреат міжнародних конкурсів, колишня солістка Київського

Театру Опері і Балету пані Щипчик виконала вихідну арію “Чіо-Чіо Сан” з опери “Мадам Батерфляй”, арію з цієї ж опери “Прощання з сином” та “Неаполітанську тарантеллу” Россіні. “Be My Love” Ніколаса Бродського завершило цей чудовий виступ.

І ось підійшла найбільш хвилююча хвилинка цього святкового вечора – Освячення Відділу. У центрі залі – союзнянки – святкові, прибрані, схвильовані та хресні батьки – голова округи СУА Нью Джерзі пані Ольга Луків та широко відомий українській громаді співак – пан Ерко Полидович. Освячення провів отець Ігор Ковальчук, директор музею вишиваних ікон отця Блажейовського у місті Львові. Отець Ігор привітав відділ з охрещенням та побажав Божого благословення для плідної праці.

Союзнянки виконали гімн СУА. Голова округи Нью Джерзі пані Ольга Луків, привітавши союзнянок, зачитала грамоту від Головної Управи СУА та вручила Членкам 131-го Відділу Союзу Українок Америки відзначки СУА.

Зі щирими вітаннями виступила пані Віра Кушнір, представник Екзекутиви СУА. Пані Кушнір розповіла про діяльність Союзу Українок Америки, про його цілі, завдання та майбутні плани, а також привітала новостворений відділ з Хрестинами та побажала плідної праці на благо української громади.

Пані Ольга Третяк, Почесна членка СУА і член Головної Управи СУА побажала союзнянкам успіхів та зачитала привітання від Почесної голови СУА пані Анни Кравчук.

До вітань приєдналась голова 125-го Відділу СУА пані Людмила Грабовська, котра всіляко підтримує 131-ий Відділ з моменту його створення.

Великий кошук з дарунками та чудові квіти кожній союзянці були подарунком від родин союзнянок і символізували їх щирі підтримку усіх справ і починань 131-го Відділу СУА.

Членки 131-го Відділу СУА висловили щирі подяку всім присутнім гостям, виступаючим, а також всім, хто надіслав свої поштові привітання за схвалення та підтримку їхньої діяльності. Також відділ подякував компанії Міст, зокрема її голові, пані Наталії Брандафі, за спонсорство.

Вечір продовжили елегантна вечеря, з любов'ю приготована самими союзнянками, та забава з оркестром “Четверта Хвиля”. Чудова музика та майстерна гра скрипаля Мар'яна Підвірного підтримали атмосферу свята. Теплі товариські розмови, запальні українські танці та пісні залишили теплий спогад у серцях гостей.

Народження нового відділу СУА – це поява нової спілки надхненних поборників рідної мови, культури, традицій, а також – поява ще одної великої родини, міцної, творчої, щасливої, родини, якою і став наш відділ протягом першого року свого життя. Сподіваємось, що ці зусилля знайдуть схвалення і підтримку в українській громаді та поповнять наші ряди новими членами. Дай Боже 131-му Відділу вписати не одну славу сторінку до цікавої історії Союзу Українок Америки!

*Оксана Петрина,
членка 131-го Відділу СУА.*

Голова округи СУА Нью Джерзі Ольга Луків вручає членкам 131-го Відділу відзначки СУА.

Branch 95, Central New York Regional Council, Co-Hosts Ukrainian Children's Day at the Ellenville Library

Ukrainian Day Information Center

Many in the Mid-Hudson Ukrainian community live in the Kerhonkson area of Ulster County, possibly because the beautiful landscape reminds them of their home in Ukraine's Carpathian Mountain region. Members of the community actively celebrate their culture at home, at church, and at festivals, often sharing their traditions with the general public. The center of many activities and events is the Holy Trinity Ukrainian Catholic Church in Kerhonkson, which provides a meeting place for dance groups, scouts, adult social clubs, and other groups. Across the street from the church is Soyuzivka, the well-known Ukrainian cultural center and resort that offers recreational and cultural camps and events.

On Saturday, June 26, 2010, UNWLA Branch 95, along with members of the Mid-Hudson Ukrainian community, the Dutchess County Arts Council, and Stewart's Shops, co-sponsored a Ukrainian Children's Day Program at the Ellenville Public Library & Museum. Ukrainian Children's Day is part of the library's Children's Day series, which explores children's lore as practiced in the cultural communities living in the Mid-Hudson Valley. The program was well attended, attracting much interest from children and adults alike.

Children were invited to participate in various fun activities: writing their names in Ukrainian Cyrillic script, learning about Ukrainian embroidery (vyshyvky), watching pysanky demonstrations, coloring paper pysanky, and enjoying traditional Ukrainian snacks. They also had the opportunity to see a Ukrainian folk dance and then (with the help of the performers) attempt the dance steps themselves.

Participants and presenters at the program included Branch 95 members who displayed a korovai (a ritual wedding bread), brought samples of kovbasa and medivnyk (Ukrainian honey cake). Members of the Metropolitan Sheptytsky Branch of CYM Goshen drew pysanky for the onlookers and sang traditional Ukrainian folk songs accompanied by their banduras. The CYM group also presented the folk dance demonstration and manned the information booths. Members of Branch 95 constructed colorful information boards that showed how vyshyvky differ from region to region in Ukraine, explained the symbolism behind the korovai, and provided examples of Ukrainian icons and various regional traditional costumes.

Irena Slywkanycz

CYM Metropolitan Sheptytsky Branch Singers

Welcome to New UOWLA Members

Branch 101 Chicago Regional Council

Yaryna Cholach · Axinia Olexyn · Sofia Oschchudlyak · Stefaniya Senyk

ДІЯЛЬНІСТЬ 101-ГО ВІДДІЛУ СУА, ОКРУГА ЧІКАГО

101 Відділ СУА Округи Чикаго склав свої пляни на 2010 рік та з новообраною головою Марією Шнитко впроваджують їх у життя. 25 квітня 2010 року в домівці СУА відбулись сходи, присвячені поезії Ліни Костенко.

Ліна Костенко народилась 19 березня 1930 року в місті Ржищеві на Київщині. Цього року письменниці виповнилось 80 років.

101-ий Відділ Округи Чикаго носить її ім'я. Світ художнього слова поетеси Ліни Костенко глибокий і колоритний.

Молода союзниця Ольга Зварич прочитала життєпис поетеси, Оленка Шкробут та Марія Щерб'юк прочитали вірші Ліни Костенко. Поміж читанням віршів Оксана Олексин подарувала присутнім дві чудові українські пісні.

Перу Ліни Костенко належать збірки поезій "Проміння землі" (1958), "Вітрила" (1959), "Мандрівки серця" (1961), "Над берегами вічної ріки" (1977), "Неповторність (1980) та історичні романи у віршах" Маруся Чурай" та цьогорічне перевидання історичної повісті "Берестечко".

Членкині 101 Відділу багато цікавого довідались про життя та творчість поетеси Ліни Костенко. Сходами провадила голова Відділу Марія Шпитко. На сходинах обговорили свої дальші кроки у праці Відділу.

Приємно було вітати нових членкинь Відділу: Стефу Сенік та Софію Ощадрюк, а молода пані Ярина Чолач була гостем на сходинах, яка розповіла про власну бібліотеку її батька у Львові, його любов до поезії Ліни Костенко.

Сходинами пройшли в товариській, чудовій атмосфері та відспіваним многоліттям сімейного ювілею для панства Щерб'юків.

30 червня відділом була організована передвакаційна прогулянка до театру "Looking glass" в Чикаго. Понад 50 союзниць подивились

виставу "Alice". Участь в цьому заході взяли союзниця з різних відділів СУА.

В жовтні плянуємо перевести виставу та продаж біжутерії, картин і вишивок. В грудні заплановані святкові сходи відділу з чоловіками та приятелями.

Робимо все для добра та розвитку нашого відділу та організації на славу України.

Даруємо Вам, дорогі читачі журналу "Наше Життя", вірш Ліни Костенко.

Марія Щерб'юк,
пресова референтка

У драмі людській небагато дій:
дитинство, юність, молодість і старість.
Роби що хоч, ридай або радій.
Неси свій хрест. Все інше – позostalість.

Настане час – і піде все в архів.
Уламки долі винесе на сушу.
Життя – спокута на своїх гріхів.
Життя – це оббирання з реп'яхів,
Що пазурами уп'ялися в душу.

Кричи, благай – епоха як глуха.
Поет припав до папиних пантофель.
Страшний суфлер підказує: ха-ха!
Мені не смішно. Я ж не Мефістофель.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ 45-го ВІДДІЛУ СУА ІМ. КАТРУСИ ЗАРИЦЬКОЇ, ОКРУГА ДЕТРОЙТ

Перий ряд: Л. Лятишевська, М. Дяків тримають отримані на 28-ій Конвенції СУА відзначення за їхню довголітню працю на союзянській ниві. Другий ряд: І. Джуль, С. Король – голова, С. Косак, Т. Розгін, Н. Василькевич, Н. Гевко, М. Шехович, Л. Михалович, Т. Івасюк. Третій ряд: В. Крива, І. Прийма, Д. Конюх, З. Серафин.

19-го січня 2010 р. в приміщенні домівки Союзу Українок Америки відбулися загальні збори 45-го Відділу СУА. Голова відділу Стефа Король молитвою відкрила збори. Було обрано президію зборів – головою Зеню Серафин, секретарем – Ніну Василькевич. З. Серафин прочитала порядок ведення зборів, який було затверджено.

Звітували про свою роботу члени управи, референтки, скарбник і голова відділу С. Король. У своєму звіті С. Король сказала, що відділ нараховує 29 членок і протягом звітного року від 20-го січня 2009 р. по 19 січня 2010 р. було зроблено багато корисних справ. Ми вислали пакунок з одягом та іграшками для товариства інвалідів «Надія» в м. Чортків на Тернопільщині. Відділ відповідав за харчування на загальних зборах округи 14-го лютого 2009 р. Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Василя Груника, чоловіка нашої членки Іванни Груник, ми зложили 235 дол. на фонд «Нашого Життя». Спонзуємо дві стипендії в Україні. Членки відділу фінансово підтримують Український музей у Нью Йорку. З нагоди святкування 40-ліття 96-го Відділу СУА та з нагоди посвячення 132-го Відділу голова від імені відділу зложила

гратуляції і побажання успіхів. В День Союзянки відділ відповідав за солодке.

На наших сходинах слухаємо цікаві доповіді, які підготовляє культурно-освітня референтка Ірина Джуль. В минулому році ми слухали її доповіді: «Герб вічної України», «Розповідь про сон», «Українські чудотворні ікони Богоматері», «Українська валюта – гривня», «Про Михайла Сорочу – чоловіка нашої патронки Катруси Зарицької», «Пам'ятки Різдва Христового у Святій Землі». Дарія Конюх висвітлила і пояснювала фільм про англійського хірурга Генрі Марша, котрий вже 15 років їздить до Києва оперувати пацієнтів. Союзянкам, котрі закінчили 90 років життя, присвячуємо сходи, підготовляємо короткий життєпис про працю в СУА і в громаді, вручаємо китицю квітів і при торті та чайку бажаємо многая літ. У березні минулого року ми відзначили 99-ліття нашої членки Лесі Лятишевської, яка ще двадцятилітньою дівчиною була союзянкою в Україні, і від тоді її участь в роботі Союзу Українок не переривається до сьогодні. Вона приходить на сходи, підтримує нас фінансово, цікаво розповідає про свою роботу в Союзі Українок, навіть чудово деклямує улюблені поезії.

Голова відділу підтримує тісний зв'язок з членками, котрі з якихось причин не можуть активно включитися в працю відділу, відвідує їх вдома, зв'язується телефонічно, висилає картки разом з китицею квітів на день уродин, чи з побажаннями скорого видужання, святкові побажання. Закінчуються кожні сходи́ни чаєм та солодким, дбайливо приготовленим господарською референткою Лідою Михалович. Членки відділу активно включаються в імпрези округи, належать до громадських організацій: НТШ, Пласту, Українсько-Американських Ветеранів, Марійської дружини, церковного хору, часто ці організації очолюють. Читаємо дописи наших членок в «Свободі», «Нашому Житті», «Вістях із Станиці», «Детройтських Новинах», «Пластовому Шляху», «Стрілі» та інших часописах.

Дуже успішно пройшов літературно-музичний вечір нашої членки, поетки Віри Кривої «Жінка, яка говорить віршами», який проходив у залі Шкіл Непорочного Зачаття. С. Король відповідала за перекуску на цьому вечорі.

Н. Василькевич видрукувала і подарувала всім членкам відділу свою поетичну збірку «Намисто днів», за що ми їй щиро вдячні. Н. Василькевич також має в Інтернеті збірку власних поезій, яку щоденно поповнює. В Україні в минулому році видано альманах поезій, до якої ввійшли і вірші Н. Василькевич.

Сім членок відділу входять до Окружної управи СУА Детройту. Голова С. Король очолювала номінаційну комісію на загальних зборах Округи в 2009 р. Від імені членок 45-го Відділу на панахиді бл. п. Валі Журківської С. Король попрощала її з відходом у Вічність.

С. Король подякувала членкам, які фізично, морально і фінансово підтримують відділ, за

щирю співпрацю, котра причинилася до успіху. Вона висловила віру, що і далі будемо працювати для добра відділу і СУА.

Від Контрольної комісії в своїй доповіді Дарія Конюх доповіла, що комісія, перевіривши касові та протоколярні книги, стверджує про докладне, професійне і взірцеве їх ведення. Вона висловила велике признание паням, а особливо голові, за їхню віддану та жертвенну працю, яку вони проявили в минулому, 2009 р. Від імені Контрольної комісії склала гратуляції за взірцеве ведення книг, Н. Василькевич за детальне відтворення праці нашого відділу в гарно написаних нею протоколах, З. Серафин за чітке і прозоре ведення касових книг, а нашій голові С. Король за велику працю – керівництво нашим відділом, за особливу увагу і дбайливе ставлення до всіх членок нашого відділу у всіх їхніх потребах.

Ірена Прийма прочитала список запропонованої номінаційною комісією Управи 45-го Відділу СУА. Він був прийнятий одногосно. До нової Управи увійшли: голова – С. Король, заступник голови – І. Прийма, кореспонденційна секретарка – Таїса Розгін, протоколярна та пресова секретарка – Н. Василькевич, скарбник – З. Серафин; референтки: організаційна – Марта Шехович, культурно-освітня – І. Джуль, суспільна опіка – І. Іруник та Тамара Івасюк, господарська – Л. Михалович; голова Контрольної комісії – Д. Конюх, члени – Ярослава Коссак та Наталка Гевко.

Новообрана голова відділу С. Король подякувала всім за довір'я і співпрацю в майбутньому.

Ніна Василькевич

Поправка. В травневому 2010 р. числі журналу „Наше Життя” на ст. 29 в рубриці „Пресовий фонд ...” вкралася технічна помилка: правильне прізвище Ріпецькі, а не Рітецькі. Перепрошуємо за необачність.

Від редакції. Просимо авторів присилати статті до 10 числа місяця, щоб помістити їх в наступному числі журналу. Це особливо стосується сезонних матеріалів. **Обов'язково подавати номер телефону автора**, щоб редакція мала змогу звернутися в разі потреби. Ласкаво просимо не посилати ту саму статтю в тій самій мові та однакові фотографії рівночасно до різних часописів (в тому числі до журналу «Наше Життя»).

ДІЯЛЬНІСТЬ 73-ГО ВІДДІЛУ СУА, БРІДЖПОРТ, ОКРУГА НОВА АНГЛІЯ

Сидять (зліва): Марія Цан, Марія Сливінська – скарбник, Катерина Таньчин – новообрана голова відділу, Юлія Бурій, Текля Івашків. Стоять (зліва): Марія Онишко і Ярослава Ключковська – члени Контрольної комісії, Ярослава Ковач – господарська референтка, Люба Жуковська – організаційна, Оксана Луків – секретар, Павліна Кравець – референтка суспільної опіки.

73-ій Відділ СУА в м. Бріджпорт було засновано в 1962 році і по сьогоднішній день являється активним відділом в організації. Незважаючи на те, що були не легкі часи для відділу, зв'язані з втратою багатьох активних членок, які відходили у вічність, а також не було припливу нової хвилі, яка б могла поповнювати ці ряди. Та, на щастя, з проголошенням Незалежності України та приїздом четвертої хвилі в ряди членства відділу почали вливатися нові сили. Тепер наш відділ нараховує 19 союзниць. Останнім часом було прийнято чотири нові членки СУА: Ярослава Ключковська, Марія Онишко, Павліна Кравець, і Галина Лангерова.

Ми вітаємо їх і дуже шасливі, що можемо працювати пліч-о-пліч разом зі старшими посестрами, які є великим прикладом для нас. Час вимагає свого і багато старших членок змушені залишати активну працю в СУА, проте ті, що залишаються, не дивлячись на свій похилий вік, все ще працюють і виконують свої обов'язки, що нам, молодим, додає велику енергію працювати для майбутнього своєї організації.

Оксана Луків, секретар

В гумором легше йти по тернистій дорозі життя...

У школі після літніх ваканцій. Учні пишуть про те, як вони провели літо.

Наталя підносить руку і запитує: – Пані вчителько, як пишеться слово “завагітніла”?

Каже вчителька: – Знаєш що, Наталко? Ти не пиши про літні ваканції, а напиши щось про Тараса Шевченка.

Перевірка

Мати: – Івасю, що ти там шукаєш у книжці “Виховання дітей”?

Івась: – Дивлюся, чи мене добре виховують.

Welcome to New UCVLA Member

Maria Flynn

Branch 8 (Parma) Ohio Regional Council

12-ий Відділ СУА, Парма, Огайо

Союз Українок у Пармі, Огайо був запрошений взяти участь у фестивалі „Culture Shock 101”, що відбувся у квітні 2010 року у приміщенні *Cuyahoga Community College*. 12-ий Відділ СУА репрезентував українців серед багатьох народів – учасників цієї імпрези. Крім зразків народного мистецтва, книжок, брошур, була висвітлена діяльність Союзу Українок Америки в експонатах, взятих з архіву 12-го Відділу СУА. Влаштуванням цього заходу займалися союзнянки: Оля Погляд, Марія Василина, Пет Крутиголова, Люба Дармохвал, Ліда Вирста, за що ми їм щиро дякуємо.

Надія Дейчаківська,
пресова референтка 12-го Відділу СУА

Culture Shock 101

*Оля Погляд,
Марія Василина,
Пет Крутиголова,
Люба Дармохвал,
Ліда Вирста.*

НА ФЕСТИВАЛЬ – ВСІЄЮ РОДИНОЮ

За фестивалним столом при розпродажі (зліва): Параня Сусь, Ганя Серант – заступниця Голови відділу, Марія Лихач – голова, Стефа Семущак, Соня Вацик.

Хоч травневий український фестиваль в Нью Йорку минув, все ж таки хочемо поділитись досвідом, може кому в майбутньому стане в пригоді і принагідно подякувати всім тим членам, які його перепроводили.

Не секрет, що з кожним роком ряди союзників маліють, а фінанси відповідно зменшуються.

Цього року для 1-го Відділу СУА було проблематично: брати чи не брати участь у фестивалі, бо минули ті роки, коли брали будку і три дні там кипіла, як у вулику, жвава праця...

Та завзятість і самопожертва ветеранів 1-го Відділу СУА – Анни Серант, Стефи Семущак, Парані Сусь, Соні Вацик і голови відділу Марії Лихач взяли верх, твердо вирішили, що візьмемо хоча б один стіл на фестивалі.

14 травня заступниця голови відділу Ганя Серант (мотор відділу, як всі її давно вже жартома називають) з Олею Кузишин взяли стіл, встановили його в зручному місці.

15-го травня – наша довголітня членка, організаційна референтка – Стефанія Семущак привезла чотири торби речей, які пожертвувала вона і обидві її доні – Віра Косович і Ліда Борисюк.

Наша фінансова секретарка Марійка Маслович подарувала на фестиваль дві гарні вишивані подушки. Одну з них вона відразу ще перед фестивалем продала п. Богдану Савицькому з укр. кредитівки „Самопоміч”, він зробив нам солідний початок (як виявилось вкінці, він дуже добрий на руку, як казали колись в давнину, і такий же жертвний і свідомий, як його мама – наша довголітня членка Марія Савицька). А друга подушка пішла на лотерею, на яку успішно розпродала льоси наша голова М. Лихач разом з кореспонденційною референткою Оксаною Макарук і С. Вацик.

Речі, які залишились з минулорічного фестивалю, принесла референтка суспільної опіки С. Вацик, то вже одного стола було замало. Добре, що знайомий культосвітньої референтки Олі Дейнеко приніс нам ще один стіл з дому С. Вацик (таки не перевелися ще джентельмени в українській громаді).

Леся Барабаш подарувала для фестивалю чотири вишивані блюзочки. Мали і гарне печиво від П. Сусь – стипендійної референтки, С. Семущак і її доні В. Косович, О. Кузишин, М. Токай, С. Вацик. При столі завзято і професійно вели розпродажу речей П. Сусь, М. Токай, С. Сему-

шак , а господарча референтка Катруся Лис була нашою надійною охороною.

Після обіду приїхала друга доня С. Семущак – Ліда з Конектикут з чоловіком Романом , привезли ще косметику для продажу і конвалії. Красота, яку дуже швидко розкупили (конвалій розпродав би і цілий віз, як би мав).

В час фестивалю грошові пожертви для відділу зложили: О. Мандзюк, Л. Борисюк, О. Дейнеко, президент кредитівки „Самопоміч” п. Богдан Курчак, Андріана і Олесь Косовичі – внуки С. Семущак.

Вже після сьомої години вечора наші столи були порожні, а союзнянки були дуже задоволені такою швидкою розпродажею за один день, а ще більше такою несподівано солідною сумою грошей, яка вагомо поповнила бюджет 1-го Відділу СУА. Всі були вдячні Всевишньому за чудову погоду, яка сприяла всім на фестивалі.

Але особлива заслужена подяка належить від 1-го Відділу СУА нашій довголітній членці С. Семущак – це фактично її ідея працювала – „Всією Родиною на фестиваль”, організувала своїх дочок, зятів, онуків, жертвували стільки речей, привезли маму і цілий день всі працювали на фестивалі – спільна українська справа об’єднала їх усіх.

„Яка щаслива мама і бабуся – Стефа Семущак”, – думала не одна союзнянка, аж серце і душа раділи, дивлячись на цю дружню і щирю патріотично свідому родину, які гарні спомини

залишаться в них після праці з мамою на фестивалі (особливо внуків, які дуже заклопотано і старанно працювали, навіть багато речей самі купили, щоб дати відділу заробити). А зять Андрій вечором приїхав і забрав Родину додому. Крім вдячності і захоплення цією родиною п. Стефи хочеться сказати всім нашим посестрам-союзнянкам – наслідуймо приклад цієї шанованої Родини в майбутньому і будемо завжди у виграші! Їх у нас є чимало, то ж побажаймо не одну таку родину побачити на наступних фестивалях і дочекати.

А наслідувати п. Стефу є багато ще в чому (про це можна і треба писати окрему статтю). Вона є ініціатором вільних членок СУА наших дочок і внучок. Не злічити тих усіх вишиваних ведмедиків і ляльок для потреб нашого Українського Музею в Нью Йорку, що пошили її золоті і невтомні руки Та й зараз продовжує шити, не має вакацій. Хай ніколи не болять Ваші працюючі руки, пані Стефо! Честь і хвала таким жінкам!

1-ий Відділ СУА в Нью Йорку, який цього року буде святкувати свій 85-річний Ювілей і фактично на його основі був створений Союз Українок Америки, пишається такими членками, які працюють завзято, невтомно і жертвенно, як і їхні попередниці. То ж хай щастить їм у всьому на многая літ, до сто літ! Так тримати!

Оля Кузишин,
пресова референтка 1-го Відділу СУА

Гумор

Учитель: Яка частина мови «кіл»?

Учень: То не є частина мови.

Учитель: А що?

Учень: Частина плота.

Учитель: Скажи мені, Март усю, який це буде час:
«Я хворий».

Мартуся: Дуже гарний час.

Учитель: Як це? Чому?

Мартуся: Бо тоді, коли ви хворі, немає науки.

* * *

Учитель: Хто мені назве приклад незвичайної терпеливості людини?

Івась: Гомер був дуже терпеливий, бо мусів чекати три тисячі літ на видання своїх творів друком.

* * *

Учитель: Хто з вас, діти, знає, чому св. Йосиф і Мати Божа забрали зі собою малого Ісуса до Єгипту?

Діти хором: Бо не прийшов бейбі-сітер!

Лист у засвіти....

Згадуючи покійну Ірену Попович

Дорога Ірено!

Ми врешті здобулись на мужність і, незважаючи на те, що вже минуло не сорок, але тисяча сорок днів від дня Твоєї смерті, признаємось і просимо вибачення, що не увіковічили Твоєї пам'яті на сторінках “Нашого Життя”, який був Твоїм улюбленим журналом. Пропало, так сталося... Ти ж була однією з найбільш активних і працьовитих членів управи нашої Чикагської Округи США. Ми згадуємо Тебе на кожних наших сходах, особливо дивлячись на порожнє місце, де Ти завжди сиділа.

Знаючи Тебе, Твою благородну вдачу, ми впевнені, що Ти нам простила, незважаючи на те, що про це просимо аж сьогодні. Ти була людиною високої товариської культури, плекана одиначка в родинному домі батька, гімназійного професора Дмитра Шумея і матері Софії, з дому Шпитко. До гімназії ходила в Коломиї, завершила іспитом зрілості у Франкфурті, Німеччина, і там також закінчила студії фармації. Було це вже в час, коли большевицька влада знову зайняла Галичину й багато з нас, серед труднощів і небезпек воєнних дій, подалися на Захід без будь якого захисту, тільки з надією на Боже милосердя.

Так і Ти, дорога Ірено, опинилася з батьками спершу в Німеччині, а згодом, у 1950-му році в Чикаго. Тут з'єднала свою долю з д-ром Петром Поповичем (улюбленим в колі приятелів “Пйотрусем”), створивши нову родину. Бог поблагословив Ваше подружжя трьома дітьми: Діяною, Богданною і Олександром, якими Ви дуже раділи й виховали на гідних для наслідування, розумних, благородних членів громади. З черги вони, завершивши університетську освіту, заклали свої родини і принесли Тобі велику радість у внуках, імена яких: Марта, Мирон, Юрій, Мая, Тійо, Софійка, Талія і Каріна. Ти, Ірено, будучи одиначкою у батьків, завжди бажала мати велику родину і мрія Твоя сповнилася, бо прощали Тебе аж дванадцять нащадків.

Свою громадську працю Ти присвятила Союзові Українок Америки, як згадано на початку. До Окружної Управи ввійшла, спершу “з уряду”, як голова 74-го Відділу. Ваш відділ був дуже активний і світив прикладом у всіх ділянках праці, придбав багато стипендій тощо.

Але... Час не стоїть на місці й неписаний закон, який для всіх однаковий, а це старість і відхід до вічності, зменшував членство 74-го Відділу. Тоді Ти з питомим Тобі ентузіазмом доклала зусиль, щоб не припинити його діяльності, щоб його зберегти. Ти, тактовна, розумна, культурна здобула собі приязнь і пошану союзників, заслуговуючи на признання, яке отримала у формі “Грамоти вдячності” від Головної управи США. За існування Твого відділу “бореться” тепер Твоя наступниця, шукаючи правних доріг для його збереження.

В житті “все йде, все минає.” І так, після недовгої, хоч дошкульної болем, недуги, 28 квітня 2008 р., Ти покинула цей світ. Ми зі щирим жалем прощали Тебе й обіцяли не забути. Але...

Сьогодні віримо, що після того публічного каяття вже, напевно, не маєш на нас жалю!

Чикагські союзанки.

Роксоляна Подпірка

З глибоким жалем і сумом пишу ці рядки про свою Маму. Заскоро Вона пішла від нас, але знаємо, що пам'ять про Неї не відійде ніколи.

Найстарша з восьми дітей д-ра Стефана та Любомири Бойків, народжена в Німеччині 7 серпня 1952 р. Незадовго родина переїхала до Америки, де Вона зростала. Роксоляна завжди помагала у вихованні братів та сестер, зразково виконувала роль старшої сестри. З юних літ проявила любов до книжок, яку зберегла все

життя. Роксоляна закінчила університет за напрямком політичних наук та магістерку з економіки.

В 1979 році одружилася з Каролем Подпіркою. Подружжя виховало трое синів. Виконувати роль Мама було Її покликанням. Мама дала нам знання, добро, енергію, вчила нас любити людей. Мама прищепила нам любов до української культури, до її історії, навчила читати і писати українською мовою, була вчителькою в укр. школі. Мама дбала, щоб ми вирости кращими людьми і помагали іншим так, як це робила Вона. Як любляча жінка, Мама дбала про сімейний затишок і про щасливу родину. Всій родині дарувала подарунки на уродини.

Мама була активною в багатьох українських організаціях: хор „Думка”, Пласт, СУА, спонсорувала сиріт в Україні. Мама завжди всім помагала: на літніх таборах в кухні, на базарах, зашивала танцювальні костюми тощо. Навіть в найважчих часах життя думала, як помагати людям. Борючись з недугою, була життєрадісною і не втрачала бажання жити.

Вічна Її пам'ять!

Адью Подпірка, син

Пращальне слово Надії Літепło, членки 30-го Відділу СУА, на Панахиді

(скорочено)

Світлої пам'яті Роксоляна Подпірка належала до 30-го Відділу СУА понад 20 років, де була активною членкою. Незважаючи на далеку дорогу, Покійна завжди приїжджала на сходи відділу. Ні сніг, ні дощ, ні поломана нога не стримували Її. Роксоляна була інтелігентна, завжди подавала добрі ідеї і поради. Вона солідно виконувала обов'язки писаря і музейного референта, дала промову на “Alexander Technique” і часто приносила цікаві статті про українських жінок-діячів.

Покійна Роксоляна та Її чоловік Карло були дуже щедрі – дарували мед зі своїх вуликів на наші базари і завжди приїжджали помагати і підтримувати нашу працю. Вона мала позитивний погляд на життя. Хочу поділитися Її останніми словами до нас.

Дорогі Дівчата-Союзьанки!

Щиро дякую за чудові квіти – тюльпани, які вже кілька ранків відкриваються від соняшного тепла, а під вечір закривають свої головки. Слідкую за ними і здається, що вже незадовго весна. Дякую, що Ви за мене не забуваєте.

Надіюся, що з часом повернуся до нормального життя включно з нашими сходами. А поки що чекаю вісток про Вашу працю і читаю „Наше Життя”.

Привіт усім, Роксоляна.

Katherine Kunka

Ярослава (Донька) Жеребецька

On May 15, 2010, UNWLA Branch 21 of Brooklyn, New York, said goodbye to beloved member Katherine Kunka.

Like many of our members, Katherine survived war and displaced persons camps and came to the United States in the early 1950s. She and her husband Mykola settled in Brooklyn and soon became involved in Ukrainian community life. While raising three children, Katherine and Mykola also operated a small, neighborhood grocery store. The Kunka family were parishioners of Holy Spirit Ukrainian Catholic Church.

Katherine joined the UNWLA soon after settling in Brooklyn. Branch 21, which was established in 1930, had many members in those days and hosted many special events, including holiday bazaars, which were attended by hundreds of people. For many decades, hardworking Katherine shared her exceptional talent for cooking and baking to make these events a success. All of those who knew her admired her spirit of volunteerism and enjoyed the delicious treats she so lovingly and skillfully prepared. Her generous willingness to help and support Branch 21 events and church-sponsored events were inspirational. When her husband Mykola passed away in 1997, Katherine soldiered on and continued cooking and baking for good causes.

Our dear Katherine is survived by two sons and a daughter, their spouses, and many grandchildren. She also leaves behind good friends who miss her and remember her with much fondness. Вічна їй пам'ять!

Maria Bulic,
Treasurer, Branch 21, Brooklyn, NY

По довгій і важкій недузі трудолюбивого життя відійшла у вічність 20-го травня 2010 р. довголітня та віддана членка 86-го Відділу СУА ім. Олени Теліги в Ньюарку NJ св. п. Ярослава (Донька) Жеребецька, з дому Величковська.

Ярослава народилася 19-го листопада 1928 р. в м. Станиславові, тепер Івано-Франківськ, а в 1930 р. її батьки – Нестор і Богданна Величковські через політичні обставини були змушені разом з діточками залишити Україну і виїхати в Аргентину.

Тут вона одружилася з дивізійником Богданом Жеребецьким. Бог обдарував молоду родину двома доньками – Мартою та Інусею.

В 1956 р. родина Жеребецьких переїжджає до США та замешкує в Ньюарку NJ. В шістдесятих роках Ярослава вступає в ряди союзнок 86-го Відділу і роками вірцево виконує свої обов'язки. Її невтомні мистецькі руки та непересічні здібності творили чудові українські народні строї до різних імпрез: СУА, шкільних, пластових олімпіад, дебютанток, а також елегантний щоденний одяг. Завжди була готова стати в допомозі, чи в щирій пораді, хто б не просив, кажучи: «щось ми з цього скомбінуємо».

Прикро назавжди пращати людину доброго серця, яка залишає цей дочасний світ.

Спи, посестро Донько, лагідним сном і хоч не рідна, але гостинна американська земля буде Тобі легкою, а пам'ять про Тебе вічною!

Опечаленій родині висловлюємо наші найглибші співчуття.

Любомира Бойко,
секретар 86-го Відділу СУА

ПОЖЕРТВИ ЗА КВІТЕНЬ 2010

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На Меморіальний Фонд ім. Теодора і Анни Байко та Марії і Миколи Стисловичів у пам'ять **бл. п. Теодора Байка** датки складають: 100 дол. Юрій і Оксана Станко, 25 дол. Надія Бігун.

ДАТКИ

25,000 дол. Олег і Христина Саміленко; 10,000 дол. з спадку бл. п. Ірини Тавані; 2,500 дол. Ярослав і Марія Томоруг; 2,000 дол. Марія Тершаковець і Роман Гавриляк; по 1,000 дол. д-р Марта Лопатинська і Ігор Зварич, Володимир і Богданна Слизі, Євген і Олександра Стахів, María Menendez (The Moody's Foundation), Ярослава Рубель, д-р І. Н. І Марта Федорів, Олександр і Лідія Пясецькі; по 500 дол. Ольга Ярема Винар і Warren Liebesman, Тамара Лащик (Bank of America), Мирослава Мирошніченко; 450 дол. Микола Дейчаківський (Charles Stewart Mott Foundation); 350 дол. Іван Р. Плюта (Boeing Gift Matching Program); по 300 дол. Марія Лавро, д-р Ігор і Барбара Цегельські; по 200 дол. Rev. Fr. Alexis & Nina Limonchenko, Володимир і Володимира Васічко; по 150 дол. Діана Газен, Аксел і Дарія Мегрел; по 100 дол. д-р Ярослав і Надія Заліпські, Люба Фірчук, Іванна Скарупа, Юрій Левицький, Ігор і Наталія Гавдяки, Олена Морозевич, Jeanette Woloszyn, Зінаїда Левицька, 76-ий Відділ США, Анна Максимович, Теодозія Брикович, Надія Масик, Марія Соловей, Катерина Лис, Андрій Тершаковець (Merck Partnership for Giving), Стефанія Семущак, Марія Волянська, Юрій і Ірка Кобзар, Тамара Сидоряк, Ігор і Алла Черней, Ірина О. Новосівська, Юрій Тарасюк, Бернард і Аня Кравчуки, Оля Берч, Наталя Кравчук, Dolores Graham; 85 дол. Мирослава Мирошніченко; по 60 дол. Patricia Shatynsky (Merck Partnership for Giving), Галина Корсунь; по 50 дол. Марія Савицька, Іван Кулак (Соловейко), Elena Bulgac, Jerry Dasy, Наталія Леочко, Мирон Комаринський, Микола і Оксана Коропецькі, Michael Tomlin, Юрій Олесницький, Іванна Ганкевич, д-р Софія Андріяшук, Дарія Дикий, Христина Ференцевич, Роман і Галина Гелетканич, Pearl Dent, Роман Гелетканич (Velcro USA Inc), Стефанія Рудик, І. Еллен Бурамій, Ольга Марущак, Олекса Касанова, Стефанія Семущак, Анна Полевчак, Любомира Хома, Frances Stek; 45 дол. Александра Яцкевич; 40 дол. Elizabeth Iwaniw Jones; 35 дол. Марія Іськів; по 30 дол. Катерина Денєга, Люба Сілецька, Кен Колакоський; по 25 дол. Рома Дигдало, Дмитро Мельник, Ярослав Шендера, Емілія Іванів, Надя Бігун, Іван Савчак, Маріянна Мисишин; 20 дол.

Kathy Lopez; по 10 дол. Shirley Balmer, Lesia W. Albigati, Віра Кліш, Ліда Волошин, Ольга Цегельська.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА РОЗБУДОВУ МУЗЕЮ

В третю болючу річницю відходу у вічність мого незабутнього чоловіка, **бл. п. інж. Ярослава Чипака** складаю пожертву в сумі 2,000 дол. на розвиток та діяльність Українського Музею в Н. Й. Ольга Чипак.

У свіжу пам'ять **бл. п. Михайла Коваля** складаю 30 дол. Богданна Мельничук.

У пам'ять **бл. п. Ольги Боби** складаю 25 дол. Надія Бігун.

У пам'ять **бл. п. Богдана Чайківського** складаємо по 150 дол. Гандзя, Роман і Марія Скасків.

У пам'ять **бл. п. Богдана Чайківського** складаємо датки на Український Музей. По 200 дол. Орест і Дарія Темницькі, Орест і Адя Федаш; 150 дол. Мирон і Ольга Гнатейки; по 100 дол. Conifer Lake Homeowners Association, д-р. Зеновія Кунцьо, Юрій і Ліда Гук; по 50 дол. Олег і Олена Колодій, Марта Кордуба, Ірена Цапар, Марія Проскурєнко і Стефан Велгач, В. Б. І Дарія Рудакевич, Марія Бакалек, Іван і Маруся Дурбак, Петро і Оксана Кордуби, Христя М. Клюфас, Мирон і Марія Кукурузи, Віра Попел; по 25 дол. Роман Стельмах; по 20 дол. Христина Федун, Хризанта Кордуба.

Замість квітів у пам'ять **бл. п. Ліди Кий** складаємо датки на Український Музей. По 500 дол. Мирослав і Лариса Кий, Іван і Христина Плюта; по 100 дол. Аскольд і Роксоляна Лозинські, Наталія Даниленко; по 50 дол. Анна Візна, Ярослав Качмар, Михайло Галко і Clara O'Connell, Едмонд і Мілдред Козаки; по 40 дол. Ірина Салчаник; по 25 дол. Данило і Ксеня Захарчуки; по 20 дол. Ліда Грабова, Марила Одробіна, 13-ий Відділ США.

Замість квітів на свіжу могилу моєї незабутньої тіточної сестринки **бл. п. Тетяни Рейнарович** складаємо 250 дол. Александра Галука з Родиною.

У пам'ять **бл. п. Христини Озарків** складаємо 50 дол. Юрій Левицький, 20 дол. Туся Озарків.

У пам'ять **бл. п. Уляни Пилипишин** складаємо датки на Український Музей. 75 дол. Сем Літепло; 20 дол. Орест і Ганя Грицики; 10 дол. Ганя Возняк-Брайман.

Щиро дякуємо за підтримку!

Управа і адміністрація УМ

Ukrainian National Women's League of America, Inc.
Стипендійна Акція Союзу Українок Америки

До нас пишуть...

Шановна Пані Полянська!

Щиро дякую за такий докладний звіт з праці Стипендійної Акції США з нагоди 40-ліття. За цю довголітню та невтомну працю Вам усім належить дяка, признання та похвала. Бажаю Вам кріпкого здоров'я, витривалості та далі продовжувати допомогу у навчанні українських студентів по цілому світі. Залучую 100.00 дол. на стипендії.

З пошанню,

Ольга Городецька, членка 65-го Відділу США, Нью Брансвік, Н. Дж.

Вельмишановна Пані Референтко!

З приємністю повідомляю Вас про одержання стипендій, приділених Союзом Українок Америки для наших студенток та дітей з Інтернату св. Ольги.

...В імені всіх членів Інституту, студенток та дітей складаю щиру подяку Вам, членам Вашого бюро й спонсорам за чутливість та виrozumіння наших потреб і за таку цінну допомогу. Будьте певні, що з нашого боку старатимемось в якійсь мірі винагородити працею для нашого народу.

...Українська громада в Бразилії на слідуочий рік святкуватиме 120 років від першої еміграції. Вже ведуться старання про відзначення цієї важної річниці. Бразилійський уряд визнав дату 24-го серпня як «День Української Громади» і від цього року цей день входить у національний календар. Будемо відзначувати це культурними і релігійними програмами по всіх більших містах і колоніях, де є українське населення. Тим відновиться у людях український дух і щораз більше дамо світові знати про себе, про нашу ідентичність та культуру.

З почуттям глибокої вдячності і пошани,

*Філомена Процик, Головна Директорка Інституту Св. Ольги
Прудентополіс, Парана, Бразилія*

ПОЖЕРТВИ ЗА ЧЕРВЕНЬ ТА ЛИПЕНЬ 2010

10,000 дол. Стефан і Володимира Сливоцькі (64); 800 дол. Alex and Irene Khowaylo (62); 500 дол. Остап і Галина Якубовичі (98); 470 дол. Відділ 96 США; дол. 450 Відділ 118 США; дол. 440 Відділ 91 США; 350 дол. Dr. & Dr. Viktor and Betsy Decyk (98); 250 дол. Brotherhood St Nicholas Ukrainian Club UNA 120 (27), Melanie Hryciuk Mazzorana (98), Orest Szul; 230 дол. Олена Папіж (81); 220 дол. Любомира Федорко (81); 200 дол. Галина Обаранець (98), Raymond and Henriette Obertleitner (98); 150 дол. Marta Mulyk Waxer, Володимира Васічко (86); 110 дол. Alexander J. Motyl, Марія

Слободян (65), Надія Троян (108), 65 Відділ США; 100 дол. Ольга Городецька (65), Галина Корсунь, Віра Корсунь, Тамара Панкевич (49), Богдан Похмурський, Taras and Julianne Shepelavy (99); 50 дол. Elmer F and Olga Bertsch (99), Kathryn Bratach, Ефризима Принада; 42 дол. Рената Бігун (28); 25 дол. Eva D. Boyko, Anna Fedorowicz, Петро і Марія Лещишини, Atilio E and Lydia Medina, Lubomir S Miz (84); 20 дол. Михайло і Анастазія Вашкурак (49), Alice H. Yarysh; 10 дол. Anna O Mariani and R Kebus (99), Оксана Радиш.

ІЗ РІЗНИХ НАГОД

- З нагоди **25-літнього ювілею священства Високопреподобного Отця Маурісія Попадюка**, ЧСВВ, складаємо 100 дол. на працю Стипендійної Акції СУА, через 95-ий Відділ СУА. Мирон і Маріянна Заяць.
- З нагоди **80-их уродин інж. Богдана Кульчицького** зложили \$2,020 дол. на Стипендійну Акцію СУА для студентів в Україні: 250 дол. Христя і Богдан Сенік; по 200 дол. Ліза і Даньо Кульчицькі, Христя і Богдан Кульчицькі; 150 дол. Віра і Богдан Тодорів; по 100 дол. Мирося і Джон Гил, Дзвінка і Християн Кульчицькі, Марселя і Дмитро Кульчицькі, Марта і Яро Кульчицькі, Марія і Славко Колибабюк, Ірена і Леонід Рудницькі, Марія і Квітка Семанишин, Мирося і Богдан Футей, Марія і Юрко Чатирка; по 80 дол. Тіна і Микола Рудницькі, Оксана Ванчицька Ворох; 60 дол. Ляриса і Тарас Галушки; по 50 дол. Уліта і Дейвид Нонимейкер, Барбара і Честер Вайда.

В ПАМ'ЯТЬ

В пам'ять **бл. п. Марії Назаренко** родина та приятелі пожертвували на навчання сиріт в Україні через Стипендійну Акцію СУА: по 100 дол. Осип Назаренко; По 50 дол. Ольга Чернівська, В.А. Жук; по 20 дол. С.М. Адамчук, І.Л. Баран, Е. Хархаліс, Т. Лико, К. Коваль, К. Лялюк, А. Качала. Разом 340 дол. Переслано через Гурток Вільних Членок СУА у Рочестері, Н.Й. Ірина Руснак.

Замість квітів на могилу та в пам'ять видатного українського історика-науковця **св. п. професора д-р Ярослава Ісаєвича**, який відійшов у вічність 24-го червня 2010 у Львові, пересилаємо 100 дол. до Стипендійної Акції СУА через 98-ий Відділ СУА. Дружині Ользі, дочці Лесі Ісаєвич Мейсон та пасербиці Тетяні з родиною складаємо щирі співчуття. Анна, Бернард і Мирон Кравчуки, Голмдел, Н. Дж.

Щиро дякуємо!

Марія Полянська, референтка стипендій СУА, **Орися Яцусь**, скарбник Комісії стипендій СУА

UNWLA, Inc., Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan, New Jersey 07747-0024 • Phone / Fax: 732-441-9530

Email: Mariapolanskyj@verizon.net

КОНКУРС НА ОТРИМАННЯ СТИПЕНДІЇ ІМ. ЕВИ СТАШКІВ

Союз Українок Америки повідомляє про конкурс на надання стипендій з Фонду ім. Еви Сташків в наступних категоріях:

1. На студії української мови для абсолювентів журналістики, мовознавства, бібліотекарства, музейництва та споріднених наук, які плянують використати знання української мови у професійній праці.
2. На студії для осягнення докторату в ділянках українознавства або порівняльних дослідів у ділянках літератури, історії, соціології, музикології і інших тем, після того, коли університет апробує тему.
3. Допомога у виданні наукової праці з ділянки українознавства, прийнятої до публікації авторитетним видавцем.

В конкурсі можуть брати участь студенти американських або канадських університетів. Претендувати на стипендії можуть тільки членки СУА, які вступили до організації щонайменше за один рік перед внесенням подання на стипендію. Висоту стипендії вирішує комісія.

За дальшими інформаціями і аплікацією просимо звертатись на нижче подану адресу.

Термін надсилання аплікацій – 31 грудня 2010 року на адресу:

UNWLA (Eva Stashkiw Scholarship Fund)
203 Second Ave, New York, N.Y. 10003

У Ромчиковім садочку жив собі зайчик. Дуже цікавий був, хотів усе знати.

Вийшов одного світанку за садок на конюшину попастись. Дивиться - сходить сонце за Зеленою Горюю. Мушу я на сонце зблизька подивитись, яке воно, — подумав зайчик. І киц-киц, поскакав до Зеленої Гори. До Зеленої Гори недалеко і неблизько. Попав за ліс, заступили дерева сонце. Стрибав, стрибав, аж опівдні застрибав до Зеленої Гори.

Розглядається, сонця нема ... А сонечко вже далеко праворуч, над Білою Горюю - мов квітка розцвітає, золоте проміння розсилає. —Ого! —каже зайчик.—Утекло звідсіль, хоче в піжмурки гратись. Стривай, сонечко! Як не тут, то коло Білої Гори я тебе спіймаю!

І киц-киц, поскакав до Білої Гори. Ну, до Білої Гори недалеко і неблизько. Де не взяли тумани, сірою плахтою сонце закрили. Але Білу Гору видно, туди зайчик мандрує. Аж під вечір застрибав до Білої Гори. Розглядається - сонця нема ... А сонечко вже далеко праворуч, ховається за Чорною Горюю, сонні очі плющить. Став зайчик жалітись: — В мене ніжки заболіли, не їв,

Як зайчик ловив сонце

не спочивав, а сонце знов он куди перебігло. Але, стривай, сонечко! Спіймаю тебе за Чорною Горюю, як спатимеш. Таки мушу тебе зблизька побачити!

І киц-киц, поскакав до Чорної Гори. Мандрував усю ніч, аж удосвіта спинився під Чорною Горюю.

Розглядається -а сонця нема. А сонечко сходить ... Де? Позад нього, *знов* над Зеленою Горюю. Зажурився зайчик: —Ой, ти, сонечко! Ти зо мною в піжмурки граєшся, а в мене ніжки болять! Чи ж годен я за тобою знов до Зеленої Гори бігти?

Аж тут чує: — Ха-ха-ха!

Зайчик оглянувся, а на дереві сидить сова, дуже вчена птаха. —Ой, пані сово, скажіть, чому сонце так по небу мандрує, від мене ховається?

—То не сонце ходить, то земля м'ячем навколо себе самої обертається, — каже вчена сова. — Сонце в далеких просторах стоїть непорушно. Так йому Господь призначив. І знай, тобі ніколи сонця не спіймати! Вертайся додому, до Ромчикового саду!

Зайчик поклонився:—Дякую вам! Зморився я неборак, зате розумний став. Без муки нема науки.

І пострибав додому.

Story by Rolyanyk (R. Zavadovych), originally appeared in Our Life, August, 1951. Rabbit image: <http://vintageholidaycrafts.com>

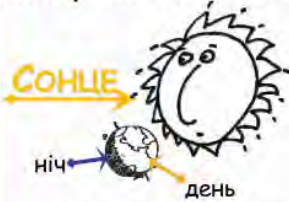
Чому зайчик думав, що сонце втікало від нього ... ?

ММММММММ, пані Сова, "вчена птаха" пояснила, що наша

обертається м'ячем (або як **ДЗИГА**) навколо себе самої, а що то **СОНЦЕ** стоїть непорушно в далеких просторах.

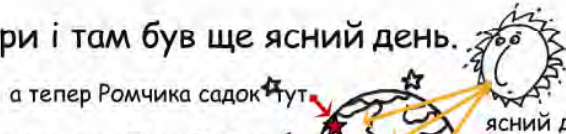

Коли Земля оберталася навколо

обертався разом з нею. Коли зайчик вийшов за садок **КОНЮШИНУ** рано

їсти, земля й Ромчика садок були обернені до сонця. Навіть, коли він пострибав до Зеленої Гори і там був ще ясний день.

Але, коли зайчик зайшов до Білої Горі не сягало Білу Гору й зайчика застав вечір.

А якби я мав **РАКЕТУ** і полетів в далекі простори, би бачив все це та ще другі **ПЛАНЕТИ** котрі теж

обертаються навколо себе та докола сонця.

... ММММММММ МОЖЕ, КОЛИСЬ...

піжмурки - a game, blind man's bluff (or buff) стривай (почекай) - wait, hold on, beware

Clipart by Mark A. Hicks for: <http://school.discoveryeducation.com>, & information: <http://www.childrensuniversity.manchester.ac.uk>

Ваканції в Україні

Уривок із щоденника внучки Олесі переслав до редакції Дмитер Слутий

В цьому році я їздила на ваканції в Україну до бабусі Насті. Бабуся Настя – це рідна сестра моєї бабці Мусі, що мешкає недалеко від нас в Мангеттені.

Най бабця на мене не гнівається, але в бабусі мені було набагато цікавіше. За столом можна було сидіти, де сама захочу і всі страви їсти ложкою, забувши про ніж і виделку. Бабуся жие в селі і має коло хати власний шапінг: на городі в неї завжди свіжі огірки, цибулька, помідори, всяка зелень і я бачила, як кури дарують нам свіжі яйця. І нічого за те все не треба платити. Я дуже любила ходити в сад і рвати просто з дерева пахучі яблука, солодкі грушки і сливки, з кущиків зривати червоні і чорні порічки. Бабуся давала мені кошичок, щоб принести свіжі фрукти для компоту, який вона варила на обід. Компот з різних овочів мені дуже смакував, особливо у спеку. Він набагато смачніший від кокаколи, чи будь-якого іншого солодкого дрінку.

Ранком я з своєю кузинкою Катрусею водили вигулювати корову Ласю з телятком. Це теж цікавіше, ніж вигулювати нашого песика Коко, бо корова йде собі сама і не треба за нею нічого збирати в пластиковий мішечок, і так аж до парку біля ріки. Тут збирається багато дітей з коровами. Корови скубають траву, а ми дуже гарно бавимося і купаємося.

Обіди в бабусі спочатку були дуже смачні, а потім не дуже, бо кожен день заставляли спочатку їсти борщ або якісь зупи, і не можна було чайнізфуд замовити з телефону.

Одне мені не сподобалось там. У бабусі велика нова хата, яку їй допомогла збудувати моя бабця пакунками і грішми з Америки. Але чомусь бабуся в тій хаті не живе, а в літній кухні. За стіною там корова, телятко, дві великі свині і одна маленька, багато курей і гусей. Коли я запитала її, чому вона живе поряд з худобою, то відповіла, щоб не свинити в новій хаті. Та й лазничка у бабусі далеко за стайнею, води у ній немає. Добре, що ми кожного дня купалися в ріці. А коли я запитала, де бабуся купається взимку, то почувла у відповідь: „А скільки там тої зими”.

Все одно я вже просила маму і тата, щоб відправили мене на другий рік знову на ваканції в Україну.

«Class Reunion»

Наталка Дума

Недавно, може 25-30 років тому, учні однієї школи вирішили зробити так званий «class reunion». Всі з'їхалися і під час сніданку один колега каже: „В першій годині прийдіть до моєї кімнати і подивимося DVD. Всі згодніся, лише одна товаришка каже: «Дай мені число свого мобільного телефону, щоби я могла з Тобою сконтактуватися, що іду до Тебе». Колега згодився, але на столі не було паперу, він взяв серветку і написав число телефону.

Чекали годину, дві, але ні товаришки, ні дзвінка не було.

Увечорі, коли всі зійшлися до спільної вечері, при столі колега питає: «А чому Ти не прийшла до нас?» Товаришка відповіла: «Надворі був вітер і я почала пчихати. Не мала іншої серветки, взяла ту, де Ти написав число телефону, висмаркала і викинула до сміття – не могла подзвонити.»

Де найліпше

Мати розповідає синові про небо і пекло, а потім питає:

– А ти де хочеш піти: до неба чи до пекла?

– Ні, я таки залишуся вдома.

MASHA ARCHER

'maria muchin'
extraordinary jewelry

Available at select Saks Fifth Avenue locations nationwide and...

Ukrainian Museum Gift Store
New York, NY
212.228.0110

The Rafael's
San Francisco
415.974.6772

the Desert House Collection
on the internet at...
thedeserthousecollection.com

San Francisco Opera Shop
San Francisco
415.861.4008

The Jewel
Sisters, OR
541.549.9388

Peacock Boutique
Louisville, KY
502.897.1158

Saks Fifth Avenue
New York, NY
212.753.4000

Glass Symphony
www.glasssymphony.com

Craft and Folk Art Museum
Los Angeles CA
323.937.4230

Ritz-Carlton Hotel Gallery
Naples FL
239.598.3300

John de Medeiros International
Palm Beach, FL
561-659-5424

La Perlelle
Saint Armands Circle
Sarasota, FL
941-388-2458

san francisco • 415.861.8157
www.masha.org • masha@masha.org

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ СУА

Анна Кравчук, Ірина Куровицька

Маріянна Заяць — голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Уляна Зінич
Анна Мацілінська

Софія Геврик

Христина Мельник

Марія Андрійович
Дарія Дроздовська
Надія Цвях
Рома Шуган
Віра Кушнір
Ірена Стецьків

- 1-ша заступниця голови
- 2-га заступниця голови для справ організаційних
- 3-тя заступниця голови для справ культури
- 4-та заступниця голови для справ зв'язків
- протоколярна секретарка
- кореспонденційна секретарка
- скарбник
- фінансова секретарка
- вільна членка
- вільна членка

РЕФЕРЕНТУРИ

Ірина Рудик
Христина Швед
Зоряна Гафткович
Марія Полянська
Ольга Тритяк
Орися Трешньовська
Роксоляна Яримович

- суспільної опіки
- виховна
- мистецтва і музею
- стипендій
- архівар
- екологія і здоров'я
- вільних членок

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Лідія Яхницька
Ірина Бучковська
Галина Романишин
Зінна Джус-ДеБол і
Діді Бутенко
Ольга М. Луків
Іванна Шкарупа
Любомира Калін
Зоряна Мішталь
Марія Кейд
Уляна Глинська
Орися Зінич

- Дітройт
- Філядельфія
- Нью Йорк
- Північний Нью Йорк
- Нью Джерзі
- Огайо
- Чикаго
- Нова Англія
- Центральний Нью Йорк
- зв'язкова віддалених відділів
- діюча зв'язкова віддалених від.

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Оксана Фаріон
Марія Томоруг
Рената Заяць
Татяна Рішко
Галина Келлер

- голова
- членка
- членка
- заступниця членки
- заступниця членки

Оксана Скипакевич Ксенос — парламентарист

Тамара Стадниченко — головний редактор журналу "Наше Життя"

Лідія Слїж — україномовний редактор

Канцелярія СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646 • Fax: (212) 533-5237

office@unwla.org

Адміністратор бюро — Ольга Стасюк

Години праці: вівторок, середа, четвер, 11:00 – 7:00

Електронна пошта / e-mail:unwla@unwla.org
Website: www.unwla.org

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:

171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Tel.: (732) 441-9530 • E-mail: MariaPolanskyj@verizon.net
Maria Polanskyj, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:

222 East 6th Street, New York, NY 10003
(212) 228-0110 • Fax (212) 228-1947
E-mail: info@ukrainianmuseum.org
Website: www.ukrainianmuseum.org

*Взори до вишивання з громади Стражи, пов. Радівці. Надіслала Орыся Зінич.
Patterns for embroidery from Strazha, Radivtsie County. Contributed by Orysia Zynycz.*